

KURIER WARSZAWSKI.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY DRUGI.

Przenumerata.
 W Warszawie: rocznie rs. 5, półrocznie rs. 3, kwartalnie rs. 1 kop. 50. miesięcznie kop. 50. Za odroczenie do domu dopłaca się kop. 5 miesięcznie. Numer pojedynczy kop. 5.
 Na prowincji w Cas.: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 k. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, za 2 miesiące w tym samym kwartale rs. 1 kop. 75, za 2 miesiące w oddzielnych kwartalach rs. 2, miesięcznie rs. 1 kop. 90.
 Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 90.

Ogłoszenia.
 Reklamy: za jeden wiersz gar-montowy pierwszy raz 25 kop., ka-żdy następny raz 20 kop. — **Nekrologja:** za jeden wiersz 15 kop. — **Zwyczajne ogłoszenia:** za jeden wiersz drobnego pisma lub też jej miejsce, pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop. — **Wielkie ogłoszenia:** za jeden wyraz pierwszy raz 2 kop., każdy następny 1 1/2 kop. — Z wyjątkiem ogło-szeń „Nekrologji”, wszelkie ogłoszenia muszą być z dnia i imienia podawane.

Rękopismów nadsyłanych do Redakcji nie zwraca się.
 Ogłoszenia i przenumerata przyjmuje się w kantorze Kurjera Warszawskiego codziennie od godz. 9-tej rano do 6-tej wieczorem, w niedziele i święta od godz. 11-tej do 1-ej w południe.

Dziś: Maurycego M.
 Jutro: s. Tekli P. M.
 Niedziela: s. Ludystawa z Gielniowa i N. Marji P. od wyzwolenia niewolników.

Wschód słońca o godzinie 5 minut 46.
 Zachód " " 5 " 58.
 Długość dnia godzin 12 minut 12.
 Ubyte " " 4 " 30.

Adres Redakcji „Kurjera Warszawskiego”: Plac Teatralny Nr 5, dom W. L. Zabłockiej.

Poniedziałek: s. Aureli P. i Kleofasa M.
 Wtorek: s. Cyprjana M. i Justyny P. M.
 Środa: s. Kosmy i Dam. Przen. s. Stanisł. B.
 Czwartek: s. Wacława króla czeskiego M.

— W dniu jutrzejszym przypada doroczna pamiątka św. Tekli panny i męczenniczki mająca być obchodzona w dniu następnym, to jest w niedzielę, w kościołach: s. Józefa Oblubieńca N. Marji Panny na Krakowskim-Przedmieściu i św. Marcina przy ulicy Piwnej. Jutro wszakże, 23-go, odprawione będą solenne wotywy o godzinie 10-ej zrana w rzeczonych kościołach przed ołtarzami uroczystej patronki.

Św. Tekla rodem z Ikonium, miasta Likaonu, uwierzywszy w Chrystusa, była jedną z uczennic św. Pawła. Długo matka jej starała się powrócić ją bałwochwalskiemu i wydać za mąż, lecz mimo dręczeń, głodu, i zniewag pozostała niewzruszoną. Oskarżona przez własną matkę, gdy skazana na spalenie stanęła obojętnie w płomieniach, Bóg zesłał nagle tak gwałtowny deszcz iż ogień zagasił. Sędzia widząc cud, gdyż skazana bez uszkodzenia zeszła ze stosu, uwolnił ją. Pojmana znów w Antiochji skazaną była na pożarcie przez dzikie zwierzęta, te jednakże choć poprzednio morzone głodem, dotknąć się jej nie śmiały, owszem, nogi jej tylko lizały. Uwiązano ją wreszcie do dwóch wołów, aby ją na części rozzerwały. Gdy woły puszczono, powrozy pozrywały się, a one puciekwały. I znów sędzia przelekniony powrocił Tekli wolność. Udała się ona do Seleueji, osiadła na pobliskiej górze, gdzie słowem i przykładem jednała sobie ludzi. Zmarła na puszczę blisko Ikonium, pochowana w Seleueji. Ciało jej złożone w Terrakonie w Hiszpanji.

Przegląd polityczny.

Wczoraj kedyw wraz z angielskim konsulem jeneralnym, tudzież naczelnikiem władz, odbył miał rytmiczny wjazd do sędziwej stolicy kalifów arabskich. Z chwilą przybycia Tewfika do Kairu rozpoczęła się okres reorganizacji stosunków administracyjnych i politycznych w Egipcie. Zdaje nam

się, że ci, którzy liczyli nazajutrz po zajęciu Kairu przez anglików na rychłe a raczej natychmiastowe zwołanie konferencji stambulskiej, są w błędzie. Bliższem prawdy jest przypuszczenie, że Anglja dopiero po dokonanej reorganizacji rozporządzeń stosunków egipskich wystąpi przed forum Europy celem otrzymania zgody i zatwierdzenia mocarstw.

Na obszarze kwestji egipskiej są rzeczy międzynarodowego i ściśle wewnętrznego charakteru. Do pierwszych należy uregulowanie spraw długu publicznego, oparcie sądownictwa na zasadach, które dalyby Europie rękojmię bezpieczeństwa życia i mienia osób, osiadłych nad Nilem, a nareszcie owa najdrażliwsza sprawa zneutralizowania kanału Sueskiego, gdzie dotąd sultan posiadał formalne, jakkolwiek nie użytkowane przez siebie prawo wzbronienia w czasie wojny przepływu przez kanał okrętów wojennych. Wiadomości, jakoby hr. Corti miał już wypracowany projekt europejskiego protektoratu nad kanałem Sueskim, zaprzeczyła *Kronika*, jakkolwiek plan podobny, jako dalsze rozwinięcie przyjętego przez konferencję stambulską wniosku włoskiego, który miał urządzić czasową międzynarodową straż kanału w czasie wojny, byłby zdaniem naszym najprostszą i najnaturalniejszą drogą do rozwiązania kwestji sueskiej, skoro trudno przypuszczać, aby wszystkie mocarstwa, a zwłaszcza np. Rosja, zdobyły się na dostateczny zasób ufności w bezinteresowne sprawowanie przez Anglję specjalnego protektoratu nad kanałem.

Wyliczone tu kwestje mają charakter niezaprzeczenia międzynarodowy i prędzej czy później przyjdą pod rozpoznanie i decyzję europejskiej konferencji. Natomiast nabyła Anglja zwalaniem buntu Arabiego przeciw „prawowitej” władzy kedywa niezaprzeczone prawo do położenia w Egipcie pierwszych podwalin nowego porządku społecznego i politycznego. Jestto już tradycją historyczną uświęcone prawo zwyczajowe, o ile zwyczajony nie stoi na tej pierwszej linii narodów ucywilizowa-

nych, którym stopień oświaty zastrzega wyłączne prawo do urządzenia nowych podstaw swojego bytu po doznanych pogromie.

Nie sądzimy nawet, aby — jak dowodzi znany p. Gabrijel Charmes w *Journal des Débats* — rola anglików w Egipcie była dziś łatwą, aby chodziło już tylko o zorganizowanie straży bezpieczeństwa czyli żandarmerji, skoro Tewfik jest już znowu panem kraju i po nikczemnym serwilizmie egipcjan wobec faktycznej siły nie można liczyć na dalsze wybryki nieposłuszeństwa! Ze stanowisko Tewfika po strasznym pogromie Arabiego baszy silniejszym jest, niż było kiedykolwiek od r. 1879, i my w to wierzymy, że jednak dezorganizacja Egiptu jest głębszą, niż wmawia w siebie p. Charmes, pragnący w interesie Francji doczekać się co najrychlejszego opuszczenia Egiptu przez anglików, to także więcej niż pewne.

Sprawa stoi dziś przeto w tym punkcie, że mocarstwa oczekują cierpliwie na inicjatywę Anglii w zwołaniu konferencji. Mają też podstawę do przypuszczenia, że to nastąpi, już choćby dlatego, że Anglja to właśnie pospolu z Francją dała inicjatywę przed trzema miesiącami do zwołania konferencji w tejże samej sprawie egipskiej, i że od tego czasu lord Granville złożył gabinetom europejskim cały szereg zapewnień, iż z chwilą dokonanego stłumienia anarehji egipskiej, sprawę uregulowania stosunków tamtejszych traktować będzie w porozumieniu z resztą mocarstw traktatowych. Najoryginalniejszym rysem sytuacji jest rola, jaką odgrywa dziś wobec Anglii gabinet Duclerea. Pragnąłby on konferencji lub kongresu, który poparłby dobrowolnie zaprzepaszczone prawa Francji nad Nilem, a z drugiej strony kokietuje z Anglją, w której p. Gambetta widzi ciągle jeszcze jedyne dzisiaj naturalnego sojusznika Francji w przypadku wojny z Niemcami. Tak więc, pałac kadzidla bohaterstwa i genjuszowi wojennemu Wolseleya, unosząc się nad energją i siłą polityki angielskiej, pół-

BEZ SERCA.

OBRAZY NASZYCH CZASÓW

PRZEZ

J. I. Kraszewskiego.

TOM I.

(Dalszy ciąg.)

Przed wół do drugiej, szybki chód chłopaka, przerwał sprawozdanie księdza i piękny Rudolf, na którym wczorajsza zabawa nie zdawała się żadnem zmęzeniem przypominać — wsunął się z wesołym uśmiechem na twarzeczkę...

Była to uosobiona młodość — tylko co rozkwitła, rozpromieniona, jeszcze tym pyłkiem wiosennym okryta, który młode owoce wynoszą z kolebki. Sliczny był jako typ wyszlachetniony tej krwi starej, która przez wieki i pokolenia pracowała na to tylko aby się stać idealnie piękną ciałem. Wszystkie walki ducha, wszystkie trudy i boleści, co ciało złać mogło i wyręć na niem ślady jak potoki na ziemi — nie dotykały jej. Spadały na innych. Cudziemi dłońmi, krwią i łzami okupywała swe wyszlachetnienie, i — jakże majestatycznie piękną być nie miała? Posag ten rzeźbiły wieki.

Ale na czole jego jasnym, w tych oczach tak błyszczących, na ustach tak różowych, jak wielu posągom greckim brakło może myśli i wyrazu. Duch spał pod tym marmurem nierozbudzoną, bo często — bo zawsze prawie, boleść go dopiero budzi i potęgę mu nadaje.

Książę Rudolf, mimo całego swego wdzięku, był nieco, ładną lalczką, trochę bezmyślnym Antinousem.

Ale jak miło było spojrzeć na tę postać, dla której życie zdawało się nie mieć groźb żadnych, która nie wątpiła o niczem i szła śpiewając na jego spotkanie!

Spojrawszy nań babka, z podwójną czułością ręce wyciągnęła ku niemu, jakby trwożyła stracenia skarbu, miłość jej zwiększyła. Rudolf podbiegł całować jej ręce, a na rozkaz — musiał pocałować w czoło.

Stary służący właśnie drzwi otwierał i wnuk z jednej, abbé Voisin z drugiej strony podali ramię księżnej, która z ciężkością wstała z krzesła i powoli spierając się na nich, przeszła do jadalnego pokoju.

Obiad odpowiadał domowi. Wszystkie formy pańskiej, wystawnej kuchni zachowane były, ale potrawy ściśle obrachowane na liczbę osób, do których przyłączyła się podziła towarzyszka i przyjaciółka księżnej, kobieta słusznego wzrostu, chuda, i żywa, z twarzą surową i niepiękną. Potrawy nie odznaczały się ani wyborem ni przyprawami. Księżna jadła mało, abbé Voisin także, tylko młodemu panu dwakroć przynoszono półmiski, które opróżniał z apetytem wiekowi właściwym.

Przy obiedzie mówiono zwykłe mało, siedziano krótko. Towarzyska gospodni i ksiądz ożywili rozmowę, czasem wesoły śmiech Rudolfa ją ożywił. Kawę czarną podawano w pokoju staruszki, a że po niej zwykle w krzesło swoim drzemała trochę, abbé Voisin wysuwał się po cichu i wszyscy szli za nim.

Dnia tego księżna, prowadzącemu ją na kawę wnukowi szepnęła, ażeby pozostał z nią, bo mu ma coś do powiedzenia.

W chwili gdy abbé Voisin, wyszedłszy jak zwykle, zaczął miał ze swym dawnym uczniem rozmowę, spostrzegł że był sam; i, cichym krokiem oddalił się, domyślając że babka zatrzymała Rudolfa.

Pozostali sami. Staruszka czas jakiś wahała się rozpocząć. Wypogodziła twarz, przywołała na nią

śmiej, przybrała ton żartobliwy, chociaż ból drżał w jej głosie.

— Wiesz, była u mnie hrabina Z. — odezwiała się spoglądając na wesołego chłopaka, po którego twarzeczkę przebiegły rumieńce — no! i oskarżyła cię przedemną.

— Mnie? o co? Cóżem ja jej mógł zawinić?

— A! nie skarżyła się też za siebie — dodała księżna, ale obwinia cię o zbytnią grzeczność i nadskakiwanie tej jakiejś pułkownikównie, z którą grałiscie razem...

Rudolf zmieszał się jak winowajca na uczynku pochwycony, ale poczucie swej winy chciał w śmiech obrócić.

— Babciu kochana! Cóż znowu! — zawołał — przecież musiałem być grzecznym...

— I podobno byleś zanadto — mówiła stara. — Musiało to być uderzającym, kiedy i ona i inni to spostrzegli, kiedy nawet mówiono o tem... żartowano... Dziecko moje, nabawileś mnie niepokojem!

Rudoltowi czoło się trochę zmarszczyło.

— Nie masz doświadczenia, młody jesteś — ciągnęła dalej. — Nie wiesz tego, że bardzo niewinne takie zajęcia chwilowe, biednej dziewczynie może główkę zawrócić, a od tego zawrotu i twoja się zakreć może. Na cóż się to zdało! Tyś jeszcze dziecko a ta osóbką ładna, którą tam spotkałeś przypadkiem, nie należy do naszego świata... Mój drogi! trzeba być bardzo ostrożnym.

— Panna pułkownikówna Maholich — przerwał Rudolf — jest osobą bardzo dobrze wychowaną, a kiedy księżna ją przypuściła do towarzysstwa...

— Przecież wiesz że ona i artystów z powołania wprowadza do swego salonu — odpowiedziała księżna i zatrzymała się trochę...

— Ja tego nie biorę na serio — dodała — bo to jest dzieciństwo, ani ty, spodziewam się... ale mi niemilo że ludzie mówią o tem...

(Dalszy ciąg nastąpi.)

urzędowe pisma paryskie dobierają mniej lub więcej skutecznych środków do skłonienia p. Gladstone'a, aby nie urządził się zbyt wygodnie i zbyt samodzielnie w Egipcie.

Temps straszy go Rossją, która w razie osiedlenia się Anglii nad Nilem zapragnęłaby zająć resztę wybrzeży morza Czarnego, *Siedle* pawa Brissona maluje „ohydne“ widmo Jowisza warcyńskiego, który mógłby się na prawdę rozgniewać i rzucić parę piorunów na Albion.

Książę Bismarck tymczasem starannie unika wszystkiego, co by mogło zakłócić kwestję wschodnią i wprowadzić takową w następstwach swoich na porządek dzienny. Jego to niechęci przypisać należy upadek projektu, który wyszedł podobno od Rosji, poddania sprawy grecko-tureckiego sporu granicznego pod rozpoznanie konferencji stambulskiej. Sprawę tę odesłał ks. Bismarck na drogę oddzielnego porozumienia się Aten ze Stambulem, jedynie dlatego, aby nie rzucać nowej iskry na palny grunt kwestji orientalnej.

Br. Z.

Opodatkowanie spadków.

Projektowany od lat kilku podatek od spadków uzyskał w r. b. Najwyższe zatwierdzenie.

Jako dotyczący tak Cesarstwa, jakoteż i Królestwa podatek ten wywołał sprzeczną opinię co do swego charakteru; jedni widzą w nowej ustawie złagodzenie i bardziej racjonalne ucnormowanie dotychczasowej opłaty, inni zaś dopatrują w niej podniesienia skali podatkowej i zgodnie z tem przypisują nowemu prawu wpływ ujemny na stosunki cywilne.

Wobec tak odmiennych zdań, sądzimy, iż nie od rzeczy będzie poinformować naszych czytelników co do istotnego stanu kwestji, od prawidłowego postawienia której zależy prawidłowy też rozwój stosunków majątkowych.

Przedewszystkiem więc winniśmy nadmienić, że obowiązująca dotąd w Królestwie ustawa o opłatach stepowych z dnia 25-go września (7 października) 1863 r. pozostaje i nadal w swej mocy, nowe zaś prawo zaprowadza w niej tylko częściowe modyfikacje. Ustawa ta w rozdziale piątym zawiera przepisy o stanowieniu opłat stepowych od spadków, darowizn i zapisów testamentowych, których podatek w r. b. wprowadzony nie zmienia. Z tej więc strony stosunki majątkowe, przez prawo regulowane, nie uległy w Królestwie żadnej reformie.

Natomiast, nowa ustawa zaprowadza zmianę w 202 artykule taryfy opłat stepowych, do ustawy z 1863 r. załączonej.

Zobaczymy, na czem zmiana ta polega.

Od 1863 r. małżonkowie, dzieci naturalne prawnie uznane i wstępni obowiązani byli do opłaty

2% od spadków, majoratów, darowizn, legatów, zapisów, działów, udziałów lub rozporządzeń majątkowych,—obecnie zaś w wypadkach powyższych spadkobiercy wymienieni płacić będą podatku tylko 1%. Pasierby i pasierbice dotąd opłacają 6%, teraz będą wnosili tylko 4%. Dalsi krewni, jakoteż oboje i powinowaci zostali opodatkowani wyżej; dotąd pierwsi bowiem płacili 3%, a ostatni 6%, dziś zaś pierwsi mają wnosić 6%, ostatni zaś 8%.

Ze zmian tych widzimy, że są one raczej korzystne dla stosunków rodzinnych, niż nieprzyjemne.

Nowe prawo zabezpiecza interes bliższych członków rodziny. Jestto zmiana bardzo racjonalna. Wszak łatwiej jest zapłacić większy podatek od spadku temu, kto mniejsze ma do majątku prawo, niż najbliższemu spadkobiercom; to też ustawa z r. b., zniżając podatek spadkowy dla jednych, a podwyższając takowy dla innych sukcesorów, stała na gruncie prawa cywilnego, jego ducha i utrwalonej na niem stosunków.

Wreszcie, nowa ustawa do tego stopnia unikała wszelkich radykalniejszych zmian w opłatach stepowych, jakie od lat 19 tu istnieją w Królestwie, iż pozostawiła w swej mocy bardzo ważny przepis zawarty w uwadze do art. 202 taryfy, w powyżej opisany sposób zmienionego; podług tego przepisu pozostają nadal wolnymi od opłaty: darowizny i zapisy na rzecz szpitali, towarzystw dobroczynnych, instytucyj publicznych i skarbu, tudzież na budowle, reparacje, porządki i aparata kościołów i klasztorów.

Sposób oszacowania majątku, do podatku zakwalifikowanego i obliczenia przypadającej opłaty stepowej pozostały bez zmiany; procedurę tę określają szczegółowo artykuły 44 — 60 ustawy z 1863 r. i utrwalona w tej mierze od lat 20-tu praktyka.

Z powyższego widzimy, w jakim stosunku pozostaje nowe prawo o spadkach do przepisów w Królestwie dotąd obowiązujących; teraz też możemy odpowiedzieć, która z zaznaczonych dwóch opinij w tym przedmiocie ma słuszość.

Podatek od spadków nie jest nowy i, przynajmniej, jest jednym z najbardziej uzasadnionych; jeżeli teoria zupełnego zniesienia spadków i oddania ich na korzyść państwa może liczyć wielu zwolenników, to jakże wobec niej wydaje się umiarkowanym proste opodatkowanie tych wszystkich, którzy obcą pracą powiększają swoje majątki—opodatkowanie jednorazowe, w chwili właśnie odziedziczenia spadku.

Podatek od spadków, o ile dla ogółu nie uciążliwy i do opłaty łatwy, o tyle dla skarbu państwa bardzo korzystny. W tem też jego przewaga nad innymi podatkami. W pięcioletnim okresie od 1876 do 1880 r. średnia roczna wysokość spadków dla całej Francji wynosiła blisko 5 milionów franków. Rezultaty podatku od spadków, ujęte w systematyczne wykazy ministerjalne, dadzą z czasem możność

sprawdzenia, o ile bogactwo narodowe powiększa się lub zmniejsza.

Będzie to jeden więcej sposób gruntownej oceny stanu ekonomicznego.

Fr. Ol.

Praca naszej młodzieży uniwersyteckiej.

Przed trzema laty w gronie młodzieży uniwersyteckiej powstała myśl ogniskowania całorocznego dorobku umysłowego w zbiorowym wydawnictwie...

Myśl ta została wkrótce zrealizowana, świeży zaś tom „Roczników“, leżący właśnie przed nami, przekonywa, że rzecz ta dotąd nie upadła.

Ostatni tom w niczem nie ustępuje poprzedniemu, jest on wprowadzie nieco szerszy, lecz tak do bór tematów, jako też i układ prac ściśle odpowiadają pierwotnemu programowi.

Chociaż „Rocznik prac naukowych“ zawiera poważnie rozprawy specjalne, to jednak poświęcimy mu w tem miejscu kilka uwag, gdyż sympatyczne to wydawnictwo pod każdym względem na nie zasługuje.

„Rocznik“ jest wydawany staraniem tak umysłowo jak materialnie wyłącznie naszej młodzieży uniwersyteckiej i jako taki, daje chlubne świadectwo jej pracy i poważnego kierunku...

Na czele ostatniego rocznika czytamy rozprawę p. Ludwika Korotyńskiego pod tytułem: „Słów kilka o grafice, pisowni i czystości języka polskiego“.

Rzecz tę autor pisał przed ukazaniem się druku świeżej pracy p. Kryńskiego, która w tym przedmiocie zawiera kilka nowych szczegółów, a jednak pomimo to rozprawa rzeczona daleką jest od zarzutu anachronizmu.

P. Korotyński zna dokładnie literaturę kwestji, w której przemawia, rozporządza znacznym materiałem porównawczym i historycznym.

W pierwszej części swojej rozprawy autor zwraca uwagę na brak stałych zasad w naszej pisowni, przytacza liczne ku temu przeszkody, prostuje błędy; w drugiej zaś trafnie projektuje, *abyby kwestję pisowni rozstrzygnął w ostatecznej instancji zjazd lingwistów*, których przecież liczymy tak wielu.

Idźmy dalej.

P. Józef Dąbrowski podał interesujące studjum „O rozwoju i tendencji komedji Menandra“.

We wstępie znajdujemy uwagi treściwe o literaturze komedji tego pisarza klasycznego i o materiale naukowym do rozprawy o nim; w samym zaś studjum autor najpierw zastanawia się nad rodzajem komedji badanych, a następnie przystępuje do charakterystyki panującej w nich tendencji.

Studjum napisane źródłowo, z całą erudycją, w podobnych pracach częstokroć rażąca, tu jednak zręcznie wplecioną w pasmo uwag krytycznych.

Rozprawa czyta się gładko i wzbudza stopniowo wzmagający się interes.

Baireuth — Arezzo.

(Dokończenie. — Patrz nr 211.)

Wytwarza się widocznie między Wagnerem i muzyką stosunek Abellarda do Heloizy i w tem rozumieniu zapowiedziane przez mistrza „ostatnie słowo“ twórczości mogłoby mieć rzeczywiste, bardzo głębokie znaczenie...

Bo musiałaby nadejść chwila kiedy Heloiza umęczona jałowym mistycyzmem kochanka, nie znalazłaby w języku swoim odpowiedzi na jego asceetyczną ekstazę.

I tak już do orientowania się w labiryncie „Parsifala“, słuchacz uzbroid się musi w rodzaj muzycznego przewodnika, przy pomocy którego odnajduje tak zwane „przewodnie motywa“ charakteryzujące bohaterów, ich stan duszy i sytuacje dramatyczne. Trzech było takich Bedäckerów dla pielgrzymów baireuckich: Heintz, Wollzogen i Eichberg, ale podróżnym nie wiele to wędrowkę ułatwiło.

Trzeba całego czaru kolorytu orkiestrowego, w którym Wagner jest mistrzem niezrównanym, całej kunsztowności w kombinacjach kontrpunktowych instrumentacji, trzeba genialnego zuchwalstwa harmonicznych modulacji, ażeby z tych rysów mozolnie przez komentatorów zebranych, złożyła się jakaś fizjognomja, ażeby na oblicza tych sennych widziadła rumieniec pozornego życia wystąpił.

Wiadomo, że „przewodni motyw“ (Leitmotiv), jako charakterystyka osób i uczuć za pomocą typowych orkiestrowych frazesów, powracających w miarę rozwoju akcji w różnych formach i kombinacjach, nie jest wynalazkiem Wagnera; twórca

„Tannhäusera“ i „Lohengrina“ ujął tę charakterystykę w pewien systemat, który najpiękniejsze wydał efekta. Później, zastosowanie tych środków ekspresji tak się subtylizowało i wikłało, że nareszcie uznać je trzeba było za owoc nie natchnionej inwencji, lecz rozumowej operacji. Motywa powtarzały się do nieskończoności, plątały się i krzyżowały, a zamierzone przez mistrza psychologiczne znaczenie nadawała im nie wewnątrz treść, nie samoistna wymowa frazesu, lecz komentarze instrumentacyjne osłaniające ubóstwo wycieńczonej wielkimi twórczości.

Ogólne wrażenie z przedstawień „Parsifala“ streszcza Eugenjusz Zabel w tych słowach:

„Ostatnie dzieło Wagnera świadczy o dzielności jego umysłu, ale nie brak w niem też śladów lat i włościwej starcom wielomówności. Wiek popycha Wagnera coraz dalej w krainy idealne, a z tych wędry mistyczne, gdzie niema już zgola miejsca na pierwiastek realny, ludzki. Nastroj podniosły, uroczysty, duchowy, wyraża jeszcze mistrz genialnie i niezrównanie; ale gdzie chce przedstawić silne, naturalne namiętności, demoniczną nieławiść lub ognistą miłość, tam brak mu farb, w które dawniej tak bogata była jego paleta. Wagnerzyści powiedzą, że ich mistrz jest bogiem i nie może zniżyć się do czysto ludzkich uczuć; dla nas inwencja muzyczna w „Parsifalu“ stanęła na zerze, a techniczne i instrumentalne wydoskonalenie na najwyższym punkcie. Im bardziej słabnie zmysłowa fantazja Wagnera tworząca realne postaci, tem chętniej duch jego zdąża do nieskończoności, do bezpowietrznych przestworów. Jestto konieczne, fatalne następstwo raz obranego kierunku. Jako indywidualny twór wyjątkowej natury, „Parsifal“ budzić musi zdumienie; ale trudno tańc, że na tej drodze ani kroku już dalej zrobić niepodobna, bo trze-

baby oddychać powietrzem tak rozrzedzonym, że nie zniosłaby go pierś najzdrowszego człowieka“.

Najnowsze dzieje muzyki świadczą, że nawet przed narodzeniem się „Parsifala“ to rozrzedzone powietrze wagneryzmu wydało się już niejednej piersi żadnej życia, trudnym do oddychania. że Verdi, Boito leczyli się blaskami słońca, woniami kwiatów włoskich i wtedy właśnie stworzyli „Aidę“ i „Mefistofelesa“.

Natchnienie, melodja, jak ów gołąb z bajki, odleciawszy w cudze kraje, zaznawszy u obcych doli i niedoli, silniejsze doświadczeniem, bogatsze słowami nabytkami wraca do swojej ojczyzny, na szczęście z całemi jeszcze skrzydłami i — zrzadzenie szczególne — trafia na uroczyste hołdy składane temu, kto je pierwszy latać nauczył, na uczczenie w Arezzo pamięci Gwidona, mnicha z opactwa Pompoza, który po ośmiuset latach doczekał się pomnika w rodzinnym mieście.

Te ośm wieków nie były przecież wiekami zapomnienia; od dnia bowiem kiedy *frater Arstinus* dał poznać światu swój wielki wynalazek aż do dzisiaj, drogą postępu i doskonalenia muzyki znaczący krok jakiś pomnik nieśmiertelnej chwały, a marmur poświęcony niedawno w Arezzo cześci benedyktyńskiego mnicha jest jakby zakutą w glaz, nosobioną w jednej postaci historją muzyki.

Arezzo, rozweselone uśmiechem cudnego słońca, przybrało w dniu 2-gim września od godziny 1-ej zrana pozor uroczysty: wszystkie główne ulice miasta przyozdobione były wspaniałe i z wytwornym smakiem; na szczególną wzmiankę zasługują ulica i plac noszące nazwę Guidona Mnicha. Do wysokich sztandarów zakończonych u wierzchołka trofeami i banderami włoskimi z herbem sabaudzkim przytwierdzono pięć wielkich obrazów, przedstawiających pięć części świata. Sztandary połączone

Z Paryża.

Dnia 16-go września 1882 roku.

(Dokończenie. — Patrz № 211.)

Pan de Lesseps odmówił przyjęcia bankietu danego na jego cześć.

Słynny twórca odmowę swoją opierał na tem, iż nie chce mieszać się do kwestyj politycznych. Jako człowiek sympatyzuje on więcej z Arabim-baszą, — a jako przemysłowiec z Anglią, bo ostatecznie zwycięstwo angielskie musi podnieść i podnosi istotnie akcje kanału Sueskiego! Oprócz tego zajęty jest wypuszczeniem akcyj panamskich. Złożył on wizytę ex-khedywowi Izmaelowi, aby mu powiedzieć, że jego upadek był istotnym nieszczęściem dla Egiptu. Słuszniej co prawda byłoby powiedzieć, że upadek khedywatu był tylko następstwem nierozsądnego marnotrawstwa Izmaela, starającego się o to, aby mieć nowalje oper Verdiego i rzucającego miliony za okno, dopóki znajdowali się ludzie gotowi do pożyczania na lichwiarskie procenta. W chwili kiedy wierzyciele przedstawili rachunki do zapłacenia, skrzywił się, zaczął lawirować i gniewać się, a skoro tylko okazał gniew, wierzyciele mający za sobą Anglię i Francję wyrzucili go z Egiptu. Dziś syn jego odznacza się zwalnianiem od opłat celnych ładunków tytoniu i fajek, przesyłanych w darze od barona Rotszylda z Londynu żołnierzom Wolseleya.

Od 1870 roku na porządku dziennym jest poszukiwanie wszystkiego, co może zagrażać pomyślności Francji. Wzruszeniem przejęte głosy zaznaczały z kolei ukazanie się *phyloxyery*, wyludnianie wiosek, bezpłodność małżeństw i zmniejszenie handlu wywozowego... Do tej smutnej litanii przybywa obecnie stopniowe wygasanie patriotyzmu. Dowodem niewątpliwym, że się poziom patriotyzmu odbiży jest to, że ludzie wysilają się na zdefiniowanie patriotyzmu i że starają się zawiązać stowarzyszenie świeckie do ożywienia go... Stowarzyszenie to nazywa się „ligą patriotyczną“, i tak samo jak się obdziała chinina chorej na febrę, tak liga rozdaje ludziom osłabionego patriotyzmu wiersze Pawła Derouléde!

Nie znam, z dumą, to powiadam, w poezji polskiej choćby najpośledniejszego poety, któryby z większą siłą nie wydobywał dźwięków ze struny, którą p. Derouléde potrafi z większą zawziętością niż powodzeniem. Nauczyciel patriotyzmu ludu francuskiego wybrał sobie typ, który również chciał opiewać. Tym typem jest p. Gambetta... Zły to przedmiot do opiewania go rymami ten tłusciocień, gadatliwy, hałaśliwy, ale nie mający idei, który w roku 1870-ym i 1871-ym „niby organizował“ obronę departamentową, tak, jak generał Trochu „niby organizował“ obronę Paryża, a w rzeczywistości obadwa tylko szermowali językami, karmili własny kraj nadziejami, których sami we własnym przekonaniu nie mieli i ludzi się, że zaimponują wrogowi, udając energję, jakiej nie posiadali wcale. Miernoty pisane przez p. Derouléde na cześć p. Gambetty nie dają mu miejsca wespół z Rougetów de l'Isle albo Barbierów, ale chyba między poetami dworskimi. Nie jest on niczem więcej jak

Belmontetem oportunistu, a niewyczerpane wierszydła Belmonteta na cześć napoleonizmu doprawdy więcej jeszcze były warte, niż utwory pana Pawła. Ni z tego, ni z owego ten straszliwie prozaiczny poeta przypomniał sobie dewizę generała Hoche'a: *res non verba*, wyruszył na wyprawę i wprowadził ze sobą w zamęt „ligę patriotów“, w której bez zaprzeczenia był najruchliwszą osobistością.

Jako środek do szerzenia patriotyzmu, liga nie znalazła dotąd nic lepszego nad rozpowszechnianie wśród swoich członków ćwiczeń gimnastycznych na linach i trapezach. Otóż kolonja niemiecka w Paryżu, zbierająca się w pewnej kawiarni przy ulicy Saint-Marc i pochłaniająca tam masę niemieckiego piwa, uprawiała także talent gimnastyczny i zwykła była w pewne dni zapraszać członków swoich na rozmaite nie wojownicze zapasy. Nie potrzeba było nic więcej nad prostą omyłkę, nad to, że podobne zaproszenie przeznaczone dla pewnego tona, dostało się członkowi „ligi patriotów“, ażeby pan Derouléde popełnił tę ostatnią do wzięcia się za bary z niemiecką kolonją Paryża. Policja zamknęła kawiarnię gdzie dwie armje miały się zetrzeć ze sobą, aż w końcu „liga patriotów“ wynajęła kawiarnię, aby z niej wyprzeć swoich przeciwników. Rząd śmiertelnie obawiał się bójki, która by niezawodnie była pociągnęła za sobą żądanie objaśnień z Berlina... Bo należy wątpić, ażeby książę Bismarck cofnął się przed odą pana Derouléde... Skończyło się na tem, że p. Derouléde został surowo skarcony przez wiele organów francuskiej prasy, nawet takich, które najmniej grzeszą umiarkowaniem. *Lanterne* mianowicie wypowiedziała przypuszczenie, że „liga patriotów“ szuka raczej szczebla wyborczego dla swoich członków, aniżeli środków odzyskania dla Francji Alzacji i Lotaryngji.

Pan Derouléde, którego uczciwość taka krytyka w niczem nie dotykała, w obecności dwóch swoich przyjaciół napadł na p. Mayera, głównego redaktora *Lanterne*, i w czasie przedstawienia spoliczkował go w teatrze Odeonu, wobec pełnej sali teatralnej. Można by mu w tym wypadku przypomnieć zdanie Tomistoklesa: „Bić, nie znaczy odpowiadać...“ Pan Rochefort doradza p. Derouléde, aby, jeżeli go ręce tak bardzo swędzą, udał się na stacjanie walk do Strasburga.

Istotny patriotyzm nie polega na czepianiu się bez racji i powodów wrogów swego kraju. W czem leży patriotyzm zrozumieją to francuzi zapewne lepiej dopiero z czasem, kiedy nieszczęście, jakie ich dotknęło, będzie mniej świeżem. Zapewne, że patriotyczna ich boleść potrzebuje dłuższego czasu, aby stworzyć inną poezję patriotyczną, niż wymiękle rymy p. Derouléde. Od tej chwili wobec tych niebezpiecznych zajęć, nawet najbardziej krańcowe pisma zrozumiały i przyznały, że odwetu na Prusach francuzom szukać należy na innej drodze...

Lubo nienawiści polityczne bywają bardzo żywe, wszelako pojedynki polityczne rzadko kiedy pociągają za sobą czyjąkolwiek śmierć. Wymieniają się strzały pistoletowe, szpady krzyżują się z wściekłością, a bez rezultatu, aż świadkowie oświadczą, że honorowi stało się zadość. Trzeba mieć prawdziwe nieszczęście, żeby być zabitym w podobnej rozprawie.

Rzecz o „Menandrze“ uważać można za cenny nabitek naszej literatury krytycznej, a w panu D. powitać pożytecznego pracownika na polu badań nad piśmiennictwem klasycznym.

Jako wyraz chwili należy uważać rozprawę p. Eugenjusza Trojanowskiego pod tytułem „Krótki rys porównawczy instytucji kredytu ziemskiego w Europie.“

Dziś, gdy podniesiono kwestję kredytu meljoracyjnego i banku hipotecznego, temat przez autora obrany zwraca szczególną uwagę.

Szkoda tylko, iż pan T. poprzestał na obiektywnej charakterystyce istniejących dziś urządzeń kredytu rolnego, pomijając krytykę tych urządzeń u nas; gdyby autor z zestawienia porównawczego wyciągnął uwagi co do niewypełnionych dotąd potrzeb kredytowych, praca jego zyskałaby na tem wiele.

W granicach jednak, jakie pan T. sobie zakreślił, rozprawa jego jest treściwą informacją co do wewnętrznej organizacji instytucji kredytu hipotecznego i towarzystw akcyjnych czyli banków hipotecznych ziemskich w Królestwie, Prusach, Galicji, Saksonji, Rosji i innych.

Oprócz trzech rozpraw powyższych o treści więcej ogólnego znaczenia, ostatni „Rocznik“ zawiera jeszcze cztery poważne rozprawy specjalne — medyczną i trzy matematyczne pp. Odo Bujewida, Józefa Konia, Henryka Merezynka i Izidora Cohna.

W końcu porzytu znajdujemy kronikę naukową, w której uwzględniono prace studentów, drukowane w ostatnim roku akademickim i nagrodzone medalami na ostatnim konkursie, wiadomości statystyczne o uniwersytecie warszawskim i wspomnienie pośmiertne o jednym ze świeżo zmarłych studentów, ś. p. Wiktorze Stanisławie Roykoff.

Wydając „Rocznik“, młodzież uniwersytecka srelnia swoje zadanie — pracy poważnej na polu naukowym.

Poparcie tej pracy i szlachetnych usiłowań jest już obowiązkiem ogółu.

Niestety, objaśniano nas, iż rozprzedaż poprzednich dwóch tomów szła dotąd bardzo ospale; jeżeli i nadal publiczność nasza i czytający ogół będą zachowywać się względem tyle sympatycznego wydawnictwa tak jak dotąd obojętnie, praca młodzieży będzie musiała upaść.

Zywnym jednak nieplonną nadzieję, iż czytająca nasza publiczność nie dopuści do czegoś podobnego i poprze przedsięwzięcie umysłowe licznym zakupem książki.

Cena „Rocznika“ jest dla każdego dostępna, a treść dotychczas wydanych tomów urozmaicona i interesująca.

Ostatni tom kosztuje 1 rs., pierwszy 50 kop., a drugi 75 kop.

Drobną więc ofiarą można zapewnić dalsze istnienie wydawnictwa.

Oby tylko ofiara ta nie znajdowała, jak dotąd, samych niechętnych!

i. k.

były girlandami z kwiatów, a z obu stron ulicy wisały pięknie ugrupowane flagi wszystkich głównych narodów.

Punkt o 11-ej wyruszył z placu Gminy orszak, na czele którego postępowały uroczyste: towarzystwo filharmoniczne, stowarzyszenia wojskowe, polityczne, masonskie, studenckie, każde z własną flagą.

Następnie szedł syndyk z Arezzo z zarządzeniem gminy, za nim reprezentacje senatu, izby poselskiej, ministerjów oświaty i spraw zagranicznych, prefekt i rada prefektury, rada prowincjonalna, przedstawiciele instytucji muzycznych narodowych i zagranicznych, reprezentanci dziennikarstwa włoskiego i zagranicznego i delegacje różnych włoskich instytucji.

Zaledwie orszak doszedł do placu Gwidona, a władze zajęły przeznaczone dla siebie miejsca, odsłonięto pomnik przy dźwiękach marsza królewskiego.

Entuzjastyczny oklask powitał piękne dzieło rzeźbiarskie dłuta profesora Salviniego...

Caly pomnik wysoki jest na dziewięć metrów, podstawa trzyma pięć, sam posąg cztery.

Na trzech stopniach spoczywa wielki cokół z czerwonego marmuru, na nim piedestał z marmuru białego, z gżemsami i płaskorzeźbami.

Na bocznych ścianach podstawy, płaskorzeźby wyobrażają mistyczny i naturalny proces rozwoju wynalazku Gwidona. W jednej, aniołowie porywają mnicha w sfery melodji, w drugiej *frater* przedstawiony jest wśród grupy młodych uczniów. Na przedniej ścianie położono napis:

Gwidonowi Mnichowi

1882

wreszcie tylną ścianę piedestału zajmują dwa herby z brązu: miasta i narodu.

Posąg Gwidona przedstawia się okazale: Mnich wyobrażony jest stojący, w habicie benedyktyńskim, ze spojrzeniem człowieka pogrążonego w wielkiej idei, z prawą ręką opartą na psalterzu rozwartym na hymnie św. Jana.

Pelen prostoty pomysł profesora Salviniego uzyskał powszechne uznanie.

Po odkryciu pomnika przemawiali najpierw: Hektor Nucci, syndyk Arezzo, następnie profesor Aleksander Kraus (syn) reprezentant króla Ferdynanda portugalskiego w imieniu tego monarchy, jak również w delegacji od królewskiego konserwatorium w Brukseli, od dyrekcji królewsko-belgijskiego muzeum instrumentalnego, od prezydencji berlińskiego „*Gesellschaft für Musikforschung*“, wreszcie od paryskiej instytucji etnograficznej i od stowarzyszenia kompozytorów muzycznych.

Patriotyczna mowa prof. Krausa wywołała huczne oklaski, których serdeczną temperaturę podnosiła sympatja do samego mówcy.

Krausowie, ojciec i syn, należą do najpopularniejszych figur we Florencji. Wykształceni muzycy, gorliwi patrioci, zajmujący się równie gorąco losami muzyki jak swej ojczyzny, posiadacze najpiękniejszego może w Europie prywatnego muzeum instrumentów muzycznych, otoczeni są szacunkiem miasta, w którym dom na Via Ceretani i śliczna na wzgórzu nad Florencją „Villa Kraus“, gromadzą wszystko co się tylko zajmuje sprawami sztuki Włoch.

To nam tłumaczy mnogość delegacji, które powierzone prof. Krausowi i sympatyczne przyjęcie, jakiego doznało jego przemówienie.

Po mowach ozwało się 22 połączonych pod batutą maestra Antoniego Gandolfi orkiestr, które wy-

konały uverture z Nabuchodonozora i dwa marsze umyślnie na ten festyn skomponowane.

Uroczystość tego dnia zakończyło odczytanie i podpisanie protokołu inauguracyjnego.

Protokół podpisali: senator Collachioni przedstawiciel senatu, Puccioni, Minucci, Ghigi-Zondadavi, Martini i Severi, reprezentanci izby poselskiej; hr. Fossobrini pp. Gaci i Ghezzi składający deputację prowincji; syndyk Arezzo, prof. Salvino-Salvini twórca pomnika; p. Carlo Tenerani przedstawiciel syndyka rzymskiego, książę Corsini syndyk Florencji, Arrigo Boito autor „Mefista“, Ludwik Manicelli, syndyk Sienny i kaw. Augusto de Bacci od towarzystwa, które dało inicjatywę uroczystościom.

Wieczorem odbył się po ulicach Arezzo pochód z pochodniami, a w teatrze odegrano poraz pierwszy przy natłoku publiczności „Mefista“ Boity.

Wczoraj dopiero uroczystości dobiegły do końca, według bowiem programu nadesłanego piszącemu te słowa wraz z zaproszeniem do Arezzo, obchód trwać miał od 2 do 20 września włącznie, czyli osmnaście dni wypełnionych najrozmaitszymi konkursami, popisami, przedstawieniami, konferencjami, koncertami, wyseigami i wszystkim co tylko upamiętnić mogło mieszkańcom spokojnego miasteczka postać; której Arezzo swój historyczny splendor zawdzięcza.

Po obu festynach we Włoszech i Niemczech został w Arezzo posąg, w Baireuth budynek; przyszłość pokaże gdzie trwalej duch zamieszkał — czy na placu Gwidona mnicha, czy na pagórku, w reformatorskiej Wagnera świątyni.

Spiritus flat ubi vult, więc nie przesądzać nie można, — należy tylko przyznać, że nad Baireuthem powiał genialnym technieniem.

Muzyki.

W obecnej chwili w obozie bonapartystowskim istnieje wielkie nieporozumienie. Przyjaciele nieboszczyka księcia cesarskiego prowadzą wciąż jeszcze wojnę przeciwko księciu Napoleonowi i jego synowi księciu Wiktorowi. Książę Wiktor nie chce, aby się posługiwano nim jak taranem do obalenia własnego jego ojca. Protestuje, lecz naprzóżno. Pomimo swej woli jest generałem armji rzucającej w jego imieniu rozpalone pociski na przyjaciół, wśród których żyje. Widowisko na jakie rzadko kiedy patrzeć się zdarzy! Obadwa odcienia bonapartystów mają każdy własne organy. Iżące się nawzajem z takim samym zapalem, jak naprzykład kolektywiści i anarchiści...

Panowie Dichard i Massas, redaktorowie naczelni, pierwszy *Malego kaprala*, drugi *Walki*, skończyli na zmierzaniu się na szpady. Pan de Massas zranił lekko swego przeciwnika, a kiedy świadkowie podchodzili, chcąc rozbroić potykających się, p. Dichard przeszył na wylot p. de Massas, który na miejscu padł trupem. Bonapartystów wypadek ten jeszcze bardziej poróżnił...

Sąd kasacyjny obalił wyrok w sprawie Fenayrou z powodu niezachowania formalności. Prasa uważa za dziwactwo powtarzanie po raz drugi rozpraw sądowych z powodu pominięcia jakiejś formalności, ale prokurator generalny Barbier w swoim przemówieniu do sądu kasacyjnego, robiąc aluzję do artykułów dziennikarskich, słusznie powiedział: „Te czołe pogłoski w niczem nie mogą wpłynąć na waszą działalność. Działalność wasza odbywa się w sferze czystego prawa, po za obrębem i po nad wszelkim zewnętrznym hałasem. Sąd kasacyjny nie ma potrzeby pytać się siebie, czy jest godnym pożałowania, że arena sądowa na nowo otwierać się musi. Ma sobie przedstawione dowody popierające apelację. Jeżeli te dowody są uzasadnione, trzeba obalić wyrok. Jeżeli nie mają zasady, trzeba odrzucić żądanie. Powinniśmy nieledwie przeprosić za te przedwstępne uwagi, gdyż dla was panowie są one zbyt cenne. Ale mówiliśmy o opinii publicznej, na którą w pewnej mierze trzeba zwracać uwagę. Nie można pozwalać, aby ją w błąd wprowadzano. Trzeba jej przypomnieć, że to szanowanie form nie jest śmiesznością, że to poszanowanie, jeżeli w danym razie może ocalić choćby jednego człowieka, jest zawsze i ciągle gwarancją dla wszystkich obywateli i opieką świętego prawa obrony. Taka jest ludzka i liberalna doktryna, która zawsze kierowała waszą działalnością i zaszczyt wam przynosiła.”

Otóż prezes sądu nie powinien czytać zeznań obecnych świadków, zanim nie wysłucha ustnych ich objaśnień. Kiedy świadek Grousteau stanął przed sądem, prezes, uwzględniając zakłopotanie świadka, kiedy mu przyszło opowiadać do jakiego stopnia cieszył się względami pięknej pani Fenayrou, zamiast kazać mu opowiedzieć, co miał w tej mierze do nadmienia, odczytał zeznanie jego i poprzestał na zapytaniu go potem, czy nie odwołuje wyrażenia swego zeznania. I oto dlaczego w dwadzieścia siedm dni po wydaniu wyroku skazującego na śmierć, bracia Fenayrou dowiedzieli się, że mają stanąć znowu przed sądem przysięgłych, ale już nie w Wersalu, lecz w Paryżu. Jest prawdopodobnem, że Fenayrou już nie zostanie skazanym na śmierć. Coraz więcej nabiera przekonania, że będzie pędził przyjemne życie w Nowej Kaledonii, wraz ze swoją żoną. „Niema tam aptekarza” — mówi on — będę mógł robić dobre interesy.

Jeżeli to marzenie mordercy się urzeczywistni, trzeba mu życzyć, aby nie miał powodu być zazdrosnym o kanaków.

Wł. Mickiewicz.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— Z *Praw. wiestn.* dowiadujemy się, iż równocześnie ze zniesieniem urzędów zarządzających poborami akcyzowymi zwinie będą posady dozorców okręgowych.

— Ministerjum skarbu zdecydowało, iż zwracany do cukrowni dla osuszenia lub przegotowania, zmoczony lub w ogóle zepsuty w drodze cukier może być ponownie wypuszczony z cukrowni tylko po opłaceniu akcyzy na ogólnych podstawach; co się zaś tyczy zwrotu rafinady dla przegotowania jej w rafinerjach, to cukier ten powinien być przyjmowany do rafinerji na tych samych zasadach, co i kupa mączka cukrowa.

— Ministerjum skarbu wystąpi niezadługo z projektem wypracowanej przez siebie ustawy dla banków włościańskich.

— Dzienniki petersburskie zapewniają, iż wkrótce rozpocznie się prawidłowe gromadzenie danych o sanitarnych warunkach Cesarstwa i Królestwa Polskiego. Przygotowania te znajdują się w związku z utworzeniem w Petersburgu zarządu sanitarnego. Celem zbadania tego rodzaju urzędów wysłano do Londynu, Brukseli i Berlina eksperta. O ile dotąd wiadomo, berliński wydział sanitarny ma służyć za wzór dla petersburskiego.

— Droga żelazna warszawsko-wiedeńska osiągnę-

ła w sierpniu dochodu ogółem rs. 611,160 kop. 26 1/2, w tymże miesiącu roku zeszłego rs. 616,580 kop. 60, a zatem w sierpniu r. b. dochód zmniejszył się o rs. 5,120 kop. 33 1/2; dochód ogólny drogi żelaznej warszawsko-bydgoskiej w sierpniu r. b. wyniósł rs. 103,134 kop. 62, w tymże miesiącu roku ubiegłego rs. 105,220 kop. 1, czyli że w sierpniu r. b. dochód był mniejszy o rs. 2,085 kop. 39.

— Ogólny dochód dróg żelaznych nadwiślańskiej i obwodowej w miesiącu lipcu wyniósł rs. 230,672 kop. 58, w tymże miesiącu roku poprzedniego rs. 195,328 kop. 43, a zatem w lipcu r. b. dochód zwiększył się o rs. 35,344 kop. 15.

— W roku bieżącym na 6,551 dóbr stowarzyszonych wystawiono na licytację 392 dóbr, zalegających w spłacie rat Towarzystwu kredytowemu. W gub. warszawskiej na 1,139 dóbr stów. wystawiono na licytację 94, w gub. kaliskiej na 943 dóbr st.—59 na lic., w g. piotrkowskiej na 692 dóbr st.—59 na lic., w g. radomskiej na 672 dóbr st.—29 na lic., w gub. lubelskiej na 545 dóbr st.—31 na lic., w g. płockiej na 941 dóbr st.—31 na lic., w gub. łomżyńskiej na 360 dóbr st.—9 na lic., w g. suwalskiej na 197 dóbr st.—18 na lic., w g. kieleckiej na 572 dóbr st.—35 na lic., wreszcie w gub. siedleckiej na 492 dóbr st.—27 wystawiono na licytację. Ile z tych dóbr zostanie rzeczywiście sprzedanych, podamy w swoim czasie, ponieważ dziś właśnie licytacje mają być rozpoczęte.

— Z sześciu placów, na które podzielono posesję zwaną „Stara poczta”, położoną między Krakowskim-Przedmieściem a ulicą Nowosenatorską, łącznie z tyłami placów pozostałych od rozszerzenia na powyższej przestrzeni ulicy Trębackiej, magistrat miasta zamierzył uskuteczyć w miesiącu października sprzedaż pięciu, oznaczonych na planie numerami od 2 do 6. Sprzedaż placu oznaczonego nr 1, na regu Krakowskiego-Przedmieścia i Trębackiej, wraz z głównym gmachem pozostawiono do dalszej decyzji, prawdopodobnie gmach ten przed sprzedażą rozebrany będzie. Inne place sprzedawane będą w sposób następujący: Licytacja na plac nr 2, zawierający przestrzeń 2,002-5 łokci kwadr., a oszacowany na rs. 50,000 odbędzie się w dniu 1 października. Następnie w dniu 4 t. m. sprzedany być ma plac nr 3, zawierający łok. kw. 1,943-3, którego cenę ustanowiono na rs. 42,000. Plac nr 4 mający rozległość łok. kw. 2,060, oceniony na rs. 45,000, licytowany będzie w dniu 9-y października. Dzień 11-ty tegoż miesiąca wyznaczono na sprzedaż placu narożnego od strony ulicy Trębackiej i Nowosenatorskiej, obejmującego łok. kw. 2,438-8, na który licytacja rozpocznie się od ustanowionego szacunku w sumie rs. 61,000. Naostatkiem w dniu 12-ym października sprzedany być winien plac nr 6, najobszerniejszy ze wszystkich, gdyż zawierający przestrzeń 3254 łok. kw. wraz z istniejącym na nim domem dwupiętrowym mającym front od ulicy Nowosenatorskiej, którego cena licytacyjna ustanowiona została na rs. 84,000. Tak więc na ostatnią tę posesję, posiadającą duży gmach, oznaczono cenę równą prawie z ceną sąsiedniego placu narożnego i pierwszego placu przy ulicy Trębackiej od strony Krakowskiego-Przedmieścia, około 25 rs. za łok. kw.; na pozostałe zaś dwa środkowe place przy ulicy Trębackiej po 21 1/2 rs. Wobec tak wygórowanych cen, zachodzi pytanie, czy znajdują się kandydaci do nabycia wzmiankowanych placów, zwłaszcza w czasie teraźniejszej stagnacji budowlanej?

— W więzieniach warszawskich w tygodniu ubiegłym trudniło się rekodzielnictwem ogółem 243 osób, a mianowicie: wyrobem mebli 50 mężczyzn, szewstwem 46 mężcz. i 2 kob., szyciem 12 kob., darcieciem pierza 9 mężcz., wyrobem gilz 14 mężcz., foreb papierowych 31 mężcz.

— Zamknięta od pewnego czasu ulica Dobra, z powodu przeprowadzanej naprawy zawałonego kanału, wczoraj otwarta została.

— Za niesporządzenie tak nazwanego aktu złączenia, czyli za niezameldowanie zmiany nazwisk żon trzech obywateli tutejszych wyznania mojżeszowego zostało przez policję skazanych na kary pieniężne, co dla przestrogi wstępujących w związki małżeńskie ogłasza się niniejszem.

— Według ogłoszonych z początkiem bieżącego roku naukowych przepisów od zwierzchności uniwersytetu, studenci uniwersytetu obchodzić będą wszystkie święta katolickie z wyjątkiem Popielca, uroczystości św. Stanisława i Zaduszek, w które to dni winny się odbywać prelekcje.

— Synod ewangelicko-augsburski, którego narady trwały dni trzy, ukończył wczoraj swoje prace; na synod zjechało się 30 pastorów z rozmaitych stron Królestwa Polskiego.

— Na przyszłym posiedzeniu biologicznem Towarzystwa lekarskiego, które odbędzie się we wtorek dnia 26-go b. m., o godzinie 6 1/2 wieczorem, prof. M. Nencki mówić będzie „o utlenianiu azjologicznem”, p. Kosinski zaś „o przyrządzie do osuszania murów”.

— Wydawany przez p. Gracjana Ungra tygodnik *Romans i powieść* przeszedł obecnie na własność p. Marjana Gawalewicza, który treść jego podnieść i ożywić zamierza.

— Bawi w Warszawie od dni kilku redaktor *Przeglądu malowniczego*, wychodzącego w Petersburgu; celem jego przybycia było porobienie stosunków z tutejszym światem artystycznym.

— Z teatru i muzyki.

* Spostrzeżenie uczynione na tem miejscu z powodu wykonania przez artystów włoskich „Fausta” sprawdziło się również na wzorajszym przedstawieniu „Balu maskowego”.

Jedne i te same osoby nie będą w stanie poddać dramatycznemu repertuarowi dawanemu co drugi dzień; znużenie musi nastąpić i wyrazić się niedyspozycjami, niepozwalającymi albo wcale śpiewać, jak to miało miejsce wczoraj z p. Vergesem, którego zastąpił p. Chodakowski, albo też wpływając ujemnie na całość przedstawienia, jak się to wykazało w „Balu maskowym” na reszcie wykonawców. Opera szła ciężko, nierówno, bez werwy, Marini i panna Leslino ratowali się tem czem zwykle ratują się znużeni śpiewacy: efektami na wysokich nutach, łatwiejszemi do wydobycia w takich razach aniżeli śpiew ciągły i spokojny.

To też w romansie i w barkarolli tenora brakowało lekkości i swobody, a duet w akcie drugim udał się tylko w wysoce patetycznych momentach — liryczne chwile przeszły zimno i bez wrażenia.

Powtórzyły się nadto wczoraj (szczególniej w tymże samym duecie) niedokładności rytmiczne i goniłwy za takttem obserwowane już w „Fauscie”.

Kto tu winien, dyrygujący czy wykonawcy — trudno wiedzieć; to tylko pewna, że w ogóle na wykonaniu znać ślady pośpiechu i niedostatecznych studiów scenicznych.

W interesie powodzenia przedstawień opery włoskiej, która ma warunki potrzebne do osiągnięcia publiczności, wydaje nam się koniecznem zastawienie artystom więcej czasu do przygotowania repertuaru wymagającego gruntowniejszych studiów zbiorowych; można by to osiągnąć powtarzając chociażby raz w tygodniu śpiewaną już operę, co zresztą okaże się później nieuniknionem wobec konieczności wypełnienia trzymiesięcznego blisko sezonu.

Ten konieczny środek, wartoby naprzykład zastosować przed przedstawieniem „Hugonotów”, opery potrzebującej wyczerpanych śpiewaków.

Wątpimy, żeby danie w tych warunkach areydziała Meyerbeera było możliwem w niedzielę; gdy tymczasem powtórzenie w sobotę śpiewanej już opery umożliwiłoby dokładniejsze próby z „Hugonotów” i zamieszczenie tej opery w repertuarze na początku przyszłego tygodnia.

* Dziś w teatrze letnim daną będzie na żądanie dawno niegrana komedia fredrowska „Damy i huzary”.

* Benefisowe przedstawienie poranne na rzecz A. Hoffmanowej uległo znowu zwłocce i odbędzie się dopiero w przyszłą niedzielę, tj. dnia 1-go października.

* W sezonie zimowym przedstawioną być ma trzyaktowa komedia Z. Mellerowej pt. „Kto winniejszy”.

* W przyszłym tygodniu daną być ma na scenie teatru wielkiego „Carmen” Bizeta z panią Varresi w partji tytułowej.

* Wczoraj na scenie teatru Nowy Świat wystąpił gościnnie b. artysta i reżyser sceny lwowskiej, obecnie mianowany dyrektorem teatru poznańskiego, p. Podwyszyński.

Artysta ukazał się w dwóch wcale różnych rolach: Pazurkiewiczem i Arona w „Żydach” Korzeniowskiego.

Gry gościa nie rozbieramy, swojego czasu pisaliśmy o niej wiele korzystnego, co i dzisiaj powtórzyćby należało.

* Wczoraj po raz trzeci przedstawiono w Bellevue „Wieczornice”.

Nie wdając się w ocenianie tego młodzieńczego utworu p. Sławomira Olechnowicza Steckiego, chcemy nadmienić słów parę tylko o świetnej muzyce, jaką p. Zygmunt No kowski rzecz tę przyozdobił, dając jej tym sposobem rację i prawo bytu na scenie.

Kompozytor wybornie umiał wyzyskać wszystkie momenta nadające się do muzycznej ilustracji i przejął się zupełnie duchem i rytmem swojskiej pieśni.

Krakowiak i mazur w akcie pierwszym tchną życiem i rzeźnym naprzemian smutkiem; szczególnie mazur traktowany szeroko ma niepoślednią wartość.

Wybornymi są chóry i pieśni w akcie trzecim, a przede wszystkim bardzo charakterystyczna klechda.

Przy staranniejszym wykonaniu i lepszych śpiewakach rzecz cała zyskałaby wiele, choć i dzisiaj już wiele melodj z „Wieczornic“ stało się popularnemi.

== Wybryki afiszów ogródkowych.

Jeżeli zwichnięte w swem powołaniu teatryki ogródkowe zaczęły w ostatnich czasach tracić grunt pod sobą, to już same afisze ich dają przedsmak, jak się w tych oberżach sztuki pojmuje zadanie teatru ludowego.

Tomijamy w tej chwili kwestję łowienia publiczności za pomocą wypisywania na afiszach podwójnej i potrójnej cyfry przedstawień, jakich doczekała się ta lub owa sztuka, cyfr zawsze fantastycznych i kłamliwych...

Przytaczamy dziś tylko fakta kilku dni ostatnich.

Na afiszach Nowego Świata czytaliśmy wczoraj zapowiedź występow p. Podwyszyńskiego „b. artysty sceny lwowskiej, świeżo mianowanego dyrektorem teatru poznańskiego“.

Przypomniało nam to „świeże gorące kielbaski“, sprzedawane po ulicach...

Dzisiaj znówu afisz teatryku w „Bellevue“, zapowiadając komedjję p. Adolfa Mostowskiego, dodaje: „autor sztuki na przedstawieniu będzie obecny.“

Komentarz zbyteczny.

== Uwaga.

W Medycynie ostatniej czytamy co następuje:

W żadnym kraju polemika we wszystkich kwestiach tak naukowych jak społecznych nie przedstawia się tak smutnie jak u nas.

He razy ktoś, ożywiony najlepszymi chęciami, wytknie jakąś niestosowność nieprzynoszącą nikomu żadnej ujmę i nie dotykającą bynajmniej żadnej osobistości, ile razy poda recenzję najobiektywniejszą dzieła lub pisma zawsze znajdzie się ktoś, śmiertelnie za takie wystąpienie obrażony.

Niewolno jest u nas ganić, nad wszystkim za chwycić się i wszystkim bezwarunkowo pochwały oddawać należy.

Autor każdego takiego wystąpienia okrzyczany jest jako człowiek namiętny, niespokojnego charakteru i uganiający się za rozgłosem dla siebie, ba! nawet i o brak patriotyzmu jest posadzany, gdyż gani to co jest swoje!

Naraża się on co najmniej na cierpką odpowiedź, jeżeli nie na wyszydzenie ze strony obrażonego...

Przyczyną takiej obraźliwości, tamującej wszelki postęp i niedopuszczającej jasnego poglądu na sprawę, nieraz pierwszorzędnej wagi, jest małoduszne rozmiłowanie się w swoim ja i we wszystkim co od niego pochodzi, oraz brak zaufania w siłę własnej argumentacji.

Kto wie jasno czego chce i dokąd dąży, czyje postępowanie jest wynikiem niezem niewzruszonych zasad ma swoje źródło w chęci służenia ogółowi, a nie w egoistycznych pokusach, ten nie obraża się za krytykę choćby najsurowszą i nie używa broni takiej jaką jest lekceważenie i wyszydzenie swojego chwilowego antagonisty, a wszystkie czynione mu zarzuty odpiera obiektywnie, ze spokojem i z wiarą w słuszność swojej sprawy.

Miejmy nadzieję, że z czasem poprawimy się w tym względzie, chociażbyśmy dojsz do tego mieli per varios casus, per tot discrimina rerum!

== Jesień.

Wzoroższy dzień był pierwszym jesieni kalendaryzowej.

Stan aury nie pozostawiał nic do życzenia.

== W poparciu projektu nowej wystawy.

Występując przed tygodniem z projektem wystawy konfekcyj i potrzeb mieszkalnych, nie poruszyliśmy kwestji lokalu, w którym takowa mogłaby znaleźć właściwe sobie pomieszczenie.

Dotąd muzeum rolnictwa i przemysłu korzystało w celach wystawowych z sal w pałacu Brühlowskim, że jednak obecnie gmach ten przeszedł na własność zarządu telegrafów, a muzeum dotąd nie ukończyło jeszcze budowy własnego lokalu na nowonabytej posesji, ztąd więc nasuwa się kwestja, czy projekt wystawy nie napotka trudności z tej własnie strony.

Otóż w tej chwili dowiadujemy się, że trudność ta jest łatwą do pokonania.

Zarząd telegrafów dotąd nie objął w posiadanie na swój użytek pałacu, a mieszkania prywatne w tymże dopiero za rok zostaną wymówione.

Spodziewać się więc należy, że skoro muzeum, podjąwszy myśl wystawy, wystąpi z odezwą do za-

rządu telegrafów o udzielenie mu sal w pałacu, interwencja ta nie pozostanie bez skutku.

I z tej więc strony projekt nasz nie powinien natrafić na przeszkody.

== Słowo o biurze adresowem.

Reorganizowane po kilkakroć, ostatnio zreformowane z gruntu, gdy na czas robót renowacyjnych zamknięto je na parę miesięcy, biuro to nie oddaje jeszcze miastu tych usług, jakich po całym aparacie pomocniczo kancelaryjnym i po sporych lożonych na nie kosztach spodziewałyby się należało.

Rozumiemy dobrze, iż obsługa w biurze nie może być od rana do nocy liczną, że w godzinach wieczornych na załatwienie kilku interesantów wystarcza dwóch urzędników, że zapytania publiczności muszą być cisłe i wyraźne, że gdy informacja dotyczy osoby z nazwiskiem właścicielw setkom innych osób, winna być popartą innemi jeszcze szczegółami po nad imię, nazwisko i zajęcie zapytywanego adresata...

Ale wszystko to nie przeszkadza, aby wpośród dnia, gdy ruch handlowy na mieście jest ożywiony, dziesiątki śpieszących się interesantów załatwiał jeden, wyraźnie jeden urzędnik, często niecierpliwący się, a zazwyczaj niegrzeczny — aby, jak to zdarza się codziennie po godzinie 3-ej, deżurny kancelista, zajęty od 12-tej w południe do 9-ej rano dnia następnego, zdążył obsłużyć 300 lub 400 osób, z których każda powołał tu interes pilny i zwłoki niecierpiący.

Po za tą niedogodnością istnieje w ustroju biura adresowego daleko ważniejsza: jest nią niedokładność podawanych przez biuro adresów.

Jeden z naszych znajomych żądał adresu pana H. G., po lano mu takowy: „Pawia 8“ — pan H. G. zaś od dnia 8 lipca r. b. mieszka przy ulicy „Nowopróznej nr 5“...

Stosunki te wymagają koniecznych a niecierpiących zwłoki zmian...

== Art. nad.

Szanowny redaktorze!

Pozwól, iż przesyłę ci przyczynek do dziejów telegrafów u nas.

W dniu onegdajszym o godzinie 12-tej przed południem, wracając z zagranicy tak zwany pocąg kurjeskim, wysłałem z przystanku Pniewo depeszę, zawiadamiającą mych domowych o moim przyjeździe na godzinę 3-cią.

Pomimo tego nie zastałem nikogo na dworcu kolei, na czem mi wiele zależało, a własną depeszę odebrałem sam osobiście o godzinie 3 ej minut 40.

Zostaję z szacunkiem

A. B.

== Upór... godny lepszej sprawy.

Urządzenia telefonowe w mieście naszym napotkały w rozwoju swem na nieprzewidzianą przeszkodę, której zapewne cały świat domyślećby się nie mógł!

Oto cała dzielnica miasta w stronie Podwala, Miodowej i wyżej skazana jest na brak komunikacji telefonowej jedynie dzięki uporowi pełnomocnika właścicieli domu na rogu ulicy Senatorskiej i placu resursy kupieckiej.

P. pełnomocnik bowiem odmawia zarządowi telefonów pozwolenia na ustawienie potrzebnych przyrządów na dachu domu przezeń administrowanego.

Czyżby upór ten miał pozbawić część miasta korzyści z urządzenia telefonów i czyżby na to poradzić się eos nie dało?

== Chrześ.

W ubiegły wtorek w kościele Wszystkich Świętych ks. Roguski udzielił sakramentu chrztu 15 letniemu izraelicie Janaszowi Pinkusowi, z Prasnysza. Rodzicami chrzestnymi byli p. Józef S., kasjer Banku polskiego, i panna Otylja O.

== Mitrega.

Onegdaj wieczór wyjeżdżająca z ulicy Chmielnej na Nowy-Swiat dorożka nr 675. dostała się pomiędzy dwa wagony tramwajowe jadącez przeciwnych stron.

Nastąpił dość silny karambol, wynikiem którego było zgruchotanie dorożki.

Powozący otrzymał lekką ranę — pasażer wyszedł z tego stacjia dorożki z tramwajami cało.

Zanim usunęto z toru uszkodzoną dorożkę i załatwiono inne formalności, zjechało się z obydwoh stron kilkanaście powozów kolejowych, które po kwadransie mitregi zwołna ruszyły.

== Ze sądu.

Dzisiaj w pierwszym wydziale sądu okręgowego roztrząsano głośną swego czasu sprawę kradzieży u jubilera Arszagiego przy ulicy Wierzbowej.

Jak sobie czytelnik zapewne przypomni, skradziono wówczas kosztowności i gotówki na 60,000 rubli.

Na ławie oskarżonych zasiadli ślusarze Albert Buncler i Ludwik Borowski, oraz kuźnicz Antoni Chybeżyński, który wykrył początkowo kradzież i otrzymał przyobiecaną przez poszkodowanego nagrodę.

Nie stawiła się tylko przyjaciółka Bunclera, również o udział oskarżona, niejaka Otrembus i z tego powodu oskarżający towarzyszył prokuratora Zandr wnosil o odłożenie sprawy.

Innego byli zdania obrońca z urzędu Bunclera i Borowskiego, adw. przys. Likierf, i obrońca Chybeżyńskiego, adw. przys. Chraszczewski, mianowicie aby pomimo to sprawa roztrząsana była dzisiaj względem obecnych podsądnych.

Sąd przychylił się do wniosku prokuratora i postanowił sprawę odroczyć.

== Śmiała kradzież.

Dzisiejszej nocy okradziono jeszcze jedną kasę ogniotrwałą w sklepie artykułów kolonialnych pod firmą „Fortana“, na rogu Elektorajnej i Zimnej pod nr 13.

Rano jeszcze nie dostrzeżono żadnych śladów kradzieży na zewnątrz.

Dwoje drzwi pozostało nieuszkodzonych, zamki były całe, żelazne kortyny na drzwiach i oknach spuszczone...

Jedynie wewnątrz sklepu kasa ogniotrwała stała wprawdzie jak dawniej, na tem samym miejscu, lecz bez zamku.

Niewykryty dotąd złoczyńca podważył zamek na przedzie kasy przez otwór w ścianie żelaznej, którą ostrem narzędziem podarł.

Co dziwniejsza, że w sklepie pozostało wszystko nietkniętem, nawet kwity i banka z olejkiem różanym wartości 700 rs. znajdująca się w kasie — skradziono jedynie 170 rs. w papierach z kasy.

Złodziej połował wyłącznie na gotówkę.

== Zuchwałstwo.

Wczoraj w biały dzień na jednej z najruchliwszych ulic, na Podwalu, dwóch ludzi napadło na przechodzących ulicą małżonków Antoniego i Kamille K.

Na krzyk napadniętych zbiegł się tłum publiczności, co nie przeszkodziło śmialkom silnie pobić napadniętych.

Napastnikami, których zaprowadzono do cyrkułu, byli Karol i Antoni bracia G.

== Zamach samobójczy.

Właścicielka restauracji pod nr. 22 przy ulicy Twardej, zauważywszy że jej służąca dwudziestolatnia Joanna W. zadługo bawi w swej sypialni, postanowiła sprawdzić przyczynę.

Wszedłszy do pokoiku służącej zastała ją na łóżku bez czucia, a obok niej flaszkę z resztkami jakiegoś płynu...

Bezprzymtomną Joannę W. odwieziono do szpitala św. Ducha, gdzie ją docucić zdołano.

Okazało się, że płynem był kwas siarczany, którym dziewczyna otrucić się chciała.

Przyczyny zamachu samobójczego nie zdołano się dobiać; życiu dziewczyny, wedle opinji lekarza, nie zagraża niebezpieczeństwo.

== Z walnego jarmarku.

W dniu wczoroższym rozpoczął się jarmark doroczny w Łowiczu.

Ogi... był to zjazd liczny, krzykliwy, dowóz artykułów najrozmaitszych obfity, dostawa inwentarza zasobna.

Dziś... czasy się zmieniły, a z tą zmianą minęły też wesole dni walnych jarmarków!

Kilkaset koni, kilkaset sztuk bydła i tyleż owiec, wreszcie liczne kramy i kramiki z tandeciarskimi wyrobami — oto teren tegorocznych tranżakcyj jarmarcznych w Łowiczu.

Ceny wysokie, kupujących niewiele, zjazd szczupły, artykuły dowozu liche...

Do tego wszystkiego, padający od rana kapuśniaczek oddziaływał przygnębiająco.

Ogólaj rezultat nie wypadnie też pomyślnie.

== Jeszcze o gazie w teatrze lubelskim.

W uzupełnieniu podanych przez nas poprzednio wiadomości o zamknięciu gazu w teatrze lubelskim otrzymujemy następujące jeszcze szczegóły.

P. Teksel, dyrektor trupy teatralnej, pozostał dłużnym za gaz w teatrze pewną większą sumę, której zapłaty odmawiał.

W dniu 14 b. m., na który ostatni występ jego trupy był zapowiedziany, na godzinę przed widokiem przybył do kasy teatralnej p. N. spółak i z razem inkasent zakładu gazowego, domagając się zapłaty.

P. dyrektor zwłóczył, ludził obiećnicami, w końcu w miejsce uszczenia pozwolił sobie pana N. zobelić, bez żadnej przyczyny.

Było to w chwili, gdy widowisko się rozpoczęło...

Rozgniewany pan N. zagroził przecięciem gazu i rzeczywiście po za obrębem gmachu teatralnego zaczął przeciąć rurę gazową; jakoż zaczęły niektóre światła gasnąć, w teatrze powstało małe zamieszanie, że jednak do stanowczego przecięcia nie doszło, przeto zupełna ciemność nie nastąpiła ani na chwilę, a po upływie pięciu minut wszystkie światła napowrót dobrze się paliły i przedstawienie szło swoim trybem.

Dwie tylko osoby w pierwszej chwili opuściły teatr, jak to się później przy sprawie u sędziego pokoju okazało.

P. Texel, który postępowaniem swoim przyczynił się do wypadku, podał nazajutrz dwie skargi do sędziego pokoju, jedną o szkody i straty w kwocie rs. 150, drugą o samowładność z art. 142 ustawy o karach, pozywając do spraw, oprócz pana N., jeździe głównego przedstawiciela zakładu gazowego p. S., który weale przy wypadku nie był, i o nim nie wiedział.

Obok tego policja miejscowa wniosła dodatkową skargę o zawichrzenie spokoju publicznej z art. 39 tejże ustawy.

Sędzia wyrokiem z dnia 16 b. m. skazał obu podsądnych na trzy miesiące aresztu (nie zaś w więzy, jak to mylnie doniesiono) i na zapłacenie p. Texlowi rs. 150 szkód i strat oraz rs. 30 kosztów; jednocześnie poleconem zostało zatrzymanie osobisteskazanych, jeżeli nie złożą kaucji po rs. 5,000 każdy, chociaż wedle ustępu 1-go art. 77 ustawy post. karnego w wypadkach wyrzeczonego aresztu podobny środek zastosowania niema, co najwyżej poręczenie żądaniem być może.

Wyrok zapadł po godzinie 2-iej po południu, a o godzinie 3-iej był wykonany.

Wypadek sprawił w mieście pewne wrażenie, kwota rs. 10,000 natychmiast się zebrała, lecz przez siedm godzin nie można było znaleźć sędziego, dla złożenia mu do rąk kaucji.

Wtedy dopiero w zjeździe miejscowym z rozporządzenia prezesa zwolana została o godzinie 10-iej wieczorem sesja nadzwyczajna, na której zjazd w zastępstwie sędziego przyjął kaucję i zatrzymanym wolność przywrócił.

Nazajutrz kaucje zostały zwrócone, a sędzia decyzyję swą w tej mierze zmienił.

Stosowne skargi są w biegu.

= Falszywe asygnaty.

W poniedziałek jakiś nieznamy kupiec nabył w Łodzi w dwóch magazynach sukna towaru za 225 rubli, które wyplacił pięcio-rublowkami.

Asygnaty te okazały się następnie fałszywymi.

Poszukiwania policji za owym kupcem nie wydały pożądanego rezultatu.

= Ofiara katastrofy.

W liczbie ofiar okropnej katastrofy na drodze żelaznej moskiewsko-kurkiej, jak wykryto obecnie, znajduje się także pewny mieszkaniec miasta Piotrkowa.

Nazwisko jego: Szmul Landsman.

= Pożar w Radomiu.

W nocy z poniedziałku na wtorek, już około godziny 1-iej, sygnał alarmowy dał znać ochotniczej straży ogniowej o ukazaniu się ognia w Radomiu.

Plomienie ogarniające budynek koszar wojskowych krwawym światłem oblały całe miasto.

W kilka minut po sygnale alarmowym straż stawiła się na zagrożonym miejscu i wzięła się do ratunku.

Koszary składały się z kilku budynków.

W jednym z nich miał się, jak mówiono, znajdować znaczny zapas prochu, skutkiem czego poleceno straży oddalić się od objętych ogniem budowli i bronić tylko przyległych domów, które łatwo zapalić się mogły.

Miasto całe rozbudziły nieustające wystrzały, spłonął bowiem skład gotowych nabożów.

Około 4-iej ogień ustał, przyczem przekonano się, że prochu, z powodu którego straż od ratunku odstąpić musiała, weale nie było.

Straty wynoszą do kilkukroćstutysięcy rubli.

Zgorzało sześć budynków.

= Wypadki.

* Na ulicy Wójtowskiej, pod nr 1, pies należący do p. Tomasza Z., rzucił się w mieszkaniu na swą panią i pokąsał ją w pierś.

Psa podejrzanego o wściekliwość pozostawiono w domu pod nadzorem.

Pani Z. leczy się w domu.

* Wczoraj, na Pradze z balkonu domu nr 141a, spadł wazon gliniany i zranił silnie w głowę przechodzącą wówczas tamtędy Marjanę Z.

Ze świata.

× Ze Lwowa donoszą nam, iż tamże w dniu onegdajszym odbyło się posiedzenie rady nadzorczej „Macierzy polskiej“ pod przewodnictwem marszałka Zyblikiewicza.

× Ani jeden grosz nie wpłynął w miesiącu wrześniu do kasy komitetu pomnika Adama Mickiewicza w Krakowie.

× Odpust w Mogile, opactwie cystersów pod Krakowem, był w tym roku niezwykle świetny i ożywiony. U stóp mogiły Wandy zgromadzili się liczne tłumy pątników. Widziano tam też osobliwość: lirnika *more antiquo*, może już jednego z ostatnich...

× Dzielnym! Pan Władysław Zakrzewski, dziedzic dóbr rycerskich Kokoszyń wraz z Godziszewem, położonych w powiecie kościańskim, a obejmujących 1,600 morgów ziemi zdanej pod uprawę buraków, 700 zaś morgów łąk, sprzedał, jak donosi *Dz. poz.*, ojeowiznę tę Niemcowi, lejtnantowi Hildebrandowi.

× Sieroty. *Kur. poz.* donosi, iż pamiętny bojownik na niwie szlaskiej, ś. p. Karol Miarka, pozostawił jedenaścioro dzieci z pierwszej małżonki, sześcioro zaś z drugiej, których przyszłość przedstawia się w najcięższych barwach...

× Emigracja chłopka. Do agencji reklam w Nowym-Jorku zgłosiło się 38 włościan z poznańskiego, prosząc, aby ich odesłano do kraju. Petenci opierają żądanie na tem, że ugodzili ich do robót kolejowych i zarząd ich tyranizuje w sposób okropny. Kazano im na moczarach wznosić nasyp, tak, iż po całych dniach stali w wodzie, skutkiem czego po kilku miesiącach wszyscy padli ofiarą reumatyzmu. Włościan tych w poznańskim zdurżono, iż mieć będą świetne zyski przy eksploatacji kolei... Współcześnie z takim samym żądaniem zgłosiło się wielu włochołów i rumunów. Pośrednik, rodem z Haniburga, co tych nieszczęśliwych przywiózł, ledwie uciekł z życiem, pod groźbami motłochu...

× W Wiedniu rozpoczęto zbieranie składek na rzecz dotkniętych klęską powodzi w Tyrolu i Karyntji.

× Policja paryska zastrzyła zakaz noszenia sukien męskich przez kobiety, którego to wybruku niektóre ekscentryczne panie francuskie dość często się dopuszczały.

× Angielskie towarzystwo dla niesienia pomocy robotnikom na morzu, ogłosiło niedawno sprawozdanie roczne ze swych czynności, z którego dowiadujemy się, iż Towarzystwo to wyratowało w 1881 roku 1,121 ludzi, a od czasu swego istnienia, to jest w ciągu 58 lat 28,724 osób. Piękne zaiste rezultaty!

× W Baltimore zmarła w tych dniach siostra Agnieszka Gubert, która według zdania Rubinsteina, słyszącego ją w kościele, miała najpiękniejszy głos w świecie. Pomimo świetnych propozycyji, siostra Agnieszka nie chciała nigdy wystąpić publicznie.

× Z rozpaczy. Sądy amerykańskie rozdzieliły czułą parę małżonków Grünów, na żądanie żony. Józef Grün, rodem z Kościan, wysłuchawszy wyroku, zabił dwoje dzieci, a potem siebie...

× Psie lekarstwo. Jeden z wielkich amerykańskich dzienników zapewnia, że pewien bogaty obywatel z Ganeses przedłuży i wzmacnia swoje zdrowie kosztem... psiego rodu! Przed trzema laty lekarze oświadczyli mu, że ma najwyższy stopień suchoty, a jakiś miejski konował poradził mu, żeby sypiał z psem, wskutek czego nasz suchotnik zaczął dzielić łożę ze swoim ulubionym pudlem. Wkrótce wierne zwierzę poczęło okazywać najwyraźniejsze symptomy płucowej choroby, kaszało nieustannie i nakoniec zdechło, z wielkim żalem swego pana, który nazajutrz kupił zaraz innego psa, żeby go zrobić swoim towarzyszem pościeli; ten drugi poszedł tak samo jak pierwszy, i został zastąpiony przez psa trzeciego, którego zapewne czeka los dwóch jego poprzedników. Ale gentleman coraz jest zdrowszy i spodziewa się, że dwa albo trzy jeszcze psy ulecą go zupełnie... Fakt ten został zakomunikowany Akademji medycznej w Nowym-Jorku.

× Rzeźmieszek i policja. W Chicago, w składzie warzyw schwymano złodzieja, którego natychmiast w ręce policji oddano. Francis Pohl, gdyż tak się zwał ów ptaszek, w rozmowie ze stróżem porządku, skradł mu dewizkę. Odstawiony do urzędu prewencyjnego, zeskanotał naczelnikowi cygarnicy, a następnie z domu detencyjnego uciekł, przekupiwszy dozorców. Nazajutrz pojawił się w gazetach list Pohla, następującej treści: „Donoszę wszystkim, że policja nasza jest niedołężna i nieuczciwa. Wczoraj, pewien młody człowiek, po zatrzymaniu za kradzież, stał się po dwakroć recydywistą, poczem czmychnął z wiedzą swjej najbliższej władzy z pod zamknięcia. Z krainy gdzie pieprz rośnie. — Francis Pohl.”

× Śmiech. Pewien starożytny filozof angielski mówi w traktacie o śmiechu: „Człowiek otwarty i wesoły, śmiejąc się, wydaje samogłoskę *a*, flegmatyk *e* lub *i*. *A* połączone z *o* oznacza szczerotę i śmiałość. *Ez u* daje poznać skąpca i obłudnika. Osoby, z których jedne podczas śmiania się wydają *a* i *o*, drugie znów *a* lub *i*, sympatyzują ze sobą i jeżeli są różnych płci, mogłyby być dobrem małżeństwem. Ludzie otyli częściej się śmieją, aniżeli szczupli. Ludzimi, nigdy się nie śmiejącym, lepiej schodzić z drogi. Wewnętrzny śmiech oznacza złośliwość.”

ODPOWIEDZI REDAKCJI

— Panu A. Kr. — Z projektem pańskim zupełnie się nie zgadzamy.

— Alfonsowi. — Anonim — pseudonym pomieszczać panu pojęcia. Zwróć się pan do wiadomego mu dziennika.

— X. Y. — Odesłano.

— Z ulicy Nowogrodzkiej. — Nie kwalifikuje się.

— Prenumeratorowi. — Racja. Grzeczność czystości miejskich bywa nieraz... oburzającą.

— Stałemu prenumeratorowi. — A możeby zarząd biura posłańców ustanowił stację na rogu ulic Działkiej i Dzielnej?

— Panu J. G. — Adres Jeza: Paryż, ulica Monsieur le Prince nr 54. Słyszeliśmy jednak, iż w tych dniach wyjechał do Lozanny.

∞ W dniu 7 (19) września r. b., w kościele katolickim w Ekaterynosławiu, odbył się obrzęd zaślubin panny Marji Mścichowskiej, córki ś. p. Ludwika Mścichowskiego, doktora, i żyjącej Ksawery z Podhorodeńskich, z panem Jakobem de Choisin Legatowiczem, urzędnikiem miejscowego sądu okręgowego, synem znacznego w swoim czasie z działalnością na polu pedagogicznym ś. p. Ignacego de Choisin Legatowicza. —2966—

∞ W dniu 17 b. m., za granicą, w Eydtkubnach, wielebny pastor Fuchs pobłogosławił związek małżeński zawarty pomiędzy p. Franciszkiem Soroko, obywatelem ziemskim, a panną Zofją Geinarowiczówną, córką Heleny i nieżyjącego Stanisława, ajenta Banku polskiego. Boże błogosław młodej parze! —2962—

W e k s p o n o w a n o

† Ś. p. Ludwina, córka Anny z Kalczyńskich i Ludwika Stachowicz, po długiej i ciężkiej słabości, przetrzymawszy rok i miesiąc 1, powiększyła grono aniolków dnia 21 b. m. Stroskani rodzice zapraszają krewnych i żyjących na wprowadzenie zwłok z kościoła św. Jana, o godzinie 4-iej po południu, na ementarz powązkowski, do którego w niedzielę.

† Z powodu imienin przypadających w dniu 21 b. m. nabożeństwo żałobne za duszę ś. p. Michała Łożyckiego, właściciela apteki, odbędzie się w dniu 23 b. m., o godzinie 10-iej zrana, na które pozostała żona z siostrą zaprasza krewnych i znajomych. —2943—

† W dniu 23 b. m., w kościele św. Aleksandra, o godzinie 10 i pół zrana, jako w rocznicę imienia ś. p. Tekli, z Ryxów Dzieciołowskiej, odprawione będzie nabożeństwo, na które pozostały naż wraz z dziećmi zaprasza krewnych i znajomych. —2954—

† W sobotę, dnia 23 b. m., odbywać się będzie o godzinie 11-iej zrana, w kościele św. Krzyża, przed wielkim oltarzem, nabożeństwo żałobne, za duszę ś. p. Aleksę Dobieckiego, jako w zbliżającą się drugą rocznicę śmierci, na którą pozostała żona zaprasza krewnych i znajomych. —2943—

† W dniu 23 września odbędzie się msza sw. za duszę ś. p. Edwarda Kaplińskiego, budowniczego, o godzinie 10-iej zrana, w kościele św. Aleksandra. —2944—

† Dnia 23 b. m., w sobotę, jako w rocznicę śmierci ś. p. Jana Sobolewskiego, doktora medycyny, odbędzie się w kościele św. Aleksandra, o godzinie 9-iej zrana, żałobne nabożeństwo, na które pozostała żona z dziećmi zaprasza żyjących. —2961—

† W dniu 24 września, w niedzielę, o godzinie 9-iej zrana, w kościele powązkowskim, odbędzie się żałobne nabożeństwo za duszę ś. p. Jakóba Rzepkiego, na które pozostała wdowa wraz z dziećmi zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych. —2964—

† W dniu 6 sierpnia r. b. w mieście Kie'cich, po długich cierpieniach zakończył doczesne życie ś. p. Aleksander syn Włodzimierza Wejłaminow Woroncow, kapitan wojsk cesarsko-rosyjskich, półcockiego pułku, pozostawiając w nieutulonym żalu w podeszłym wieku matkę, siostrę i brata.

Ś. p. Aleksander pełen zalet serca i rozumu, nietylko, że potrafił zjednać sobie nieograniczoną miłość rodzeństwa, ale nadto szczerą przyjaźnią kolegów i prawdziwy szacunek osób bliżej go otaczających, czego była dowodem ostatnia chwila jego życia i ceremonja pogrzebowa, gdzie na barkach własnych koleżdy zmarłego ponieśli drogę dla siebie szczytki na miejsce wiecznego spoczynku.

Smutnem i bolesnem jest wspomnienie utraty osoby, która przez swe szlachetne postępowanie tyle współczucia wywołać mogła, a które na zawsze pozostanie w sercu kochającej matki i szczerze przywiązanego rodzeństwa, dla znajomych zaś dobrego koleżdy i przyjaciela.

Pozostała wiekiem obarczona matka i rodzeństwo z prawdziwym przejęciem i wdzięcznością składają podziękowanie szanownemu duchowieństwu za ostatnią przysługę religijną w odprowadzeniu zwłok na miejsce wiecznego spoczynku. Tobie również szanowny Jks. Orłowski składamy

stokrotne podziękia za objawione w mowie swojej poświęcające słowa pociechy, ulgę przynoszące zbełtalemu sercu matki i rodziny i wam wszystkim którzyście byli obecniemu temu smutnemu obrzędowi.

Wam zaś pp. Łucznikowie, od których ś. p. Aleksander, syn mój przez czas swego pobytu w Kielcach doznawał zawsze prawdziwie matczyńskiej opieki i przyjaźni, niechaj wam Bóg stokrotnie wynagrodzi, zlewając na was wszelkie błogosławieństwa.

Matka.

Kielce dnia 4 września 1882 r.

—2938—
Ś. p. Apolonja z Majewskich **Trespe**, po długiej i ciężkiej chorobie, opatrzona św. Sakramentami, w dniu 22 września r. b. przeniosła się do wieczności, przeżywszy lat 65. Pozostała w głębokim smutku córka, zięć i wnuki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok w dniu 24 b. m., w niedzielę, o godzinie 2-iej po południu, na cmentarz powązkowski. —2971—

Z Cesarstwa.

Petersburg 20-września.—Według brzmienia ustawy mennicznej, wszelkie rachunki tak pomiędzy osobami prywatnymi, jakoteż pomiędzy skarbem a osobami prywatnymi skutecznie się powinny wyłączać w monecie srebrnej. Na mocy manifestu z r. 1841 biletom bankowym nadano kurs i dozwolono skutecznie nimi wypłaty zamiast monetą, tak że w wewnętrznych transakcjach strony obowiązane były przyjmować papiery na równi z brzęczącą monetą, a jednocześnie wzbroniono doliczać na tej ostatniej jakiegokolwiek azio. Obecnie w celu wprowadzenia na nowo w obieg monety brzęczącej zakaz ten, jak powiada *Strana*, ma być uchylony i ministerjum finansów występuje z projektem, aby dozwolonym zostało doliczanie azia na monecie srebrnej. Na tej zasadzie ma być dozwolonym zawieranie transakcji na monetę brzęczącą, przyjmowanie jej w opłatach do skarbu i dokonywanie wypłat ze skarbu.

Petersburg 20-go września.—Książę czarnogórski Mikołaj wprost z Moskwy wraca do kraju.

Moskwa 20-go września.—*Moskowskija wiadomości* piszą w przedmowie układów pomiędzy rządem rosyjskim a kurją rzymską, że lubo układy te toczą się bardzo powoli, wszelako jest zasada przypuszczać, że one doprowadzą ostatecznie do rezultatu, jeżeli nie zupełnie zadawalniającego dla stron obu, to przynajmniej do znośnego. Rosyjski uwierzytelniony p. Buteniew otrzymał rozkaz nie robić ustępstw, dopóki każda kwestja nie będzie jaknajdokładniej zbadaną. O wszelkich cokolwiek ważniejszych kwestjach p. Buteniew obowiązany jest donosić swemu rządowi i nie śpieszyć, lubo przytem układy nie mają być przerywane. Niemniej ostrożnie postępuje kardynał Jacobini i żąda objaśnienia co do najmniejszych kwestyj, ponieważ zaś takie objaśnienia udzielić może tylko polsko-katolickie duchowieństwo, przeto na korespondencje zatracają się wiele czasu. Zwłoka zatem w prowadzeniu układów tłumaczy się w sposób bardzo prosty. Rokowania prawdopodobnie będą ukończone przed upływem kilku miesięcy. *Le Français* piszący w tym przedmowie przypuszcza, że w rosyjskich sferach rządowych życzą sobie pomyślnego zakończenia układów. Co do szczegółów toczonych układów, to prawdopodobnie wysłani sposobem administracyjnym biskupi nie powrócą do swoich diecezji, lubo zapewne otrzymają amnestję. Na miejsca ich mianowane będą nowe osobistości, a to za wspólnym porozumieniem rządu rosyjskiego z kurją rzymską. Język, w jakim ma być wykładana nauka religijna, ma zależeć od języka miejscowego, tak, że w okolicach zamieszkałych przez Polaków, językiem wykładowym będzie polski, w innych znów rosyjski, a tam gdzie przeważa żywioł niemiecki, wykład będzie się odbywał po niemiecku.

Ostatnia poczta

„Kurjera Warszawskiego”.

Konstantynopol 20-go września.—Wskutek noty wczorajszej lorda Dufferina zaprestano dalszych układów o konwencję angielsko-turecką. Sultán reklamował w Londynie dla siebie prawo ukarania Arabiego baszy, jako poddanego Turcji.

Aleksandrja 21-go września.—Kedyw wydał dekret, ustanawiający specjalną komisję w Aleksandrji dla przeprowadzenia śledztwa w sprawie rzezi europejczyków z d. 11 czerwca. Komisja składać się ma z 4 europejczyków i 3 krajowców pod przewodnictwem Abdurrahmana Ruźdi baszy. Przedstawiciele konsulatów mogą być obecni na posiedzeniach, ale nie mogą uczestniczyć w głosowaniu. Inny dekret ustanawia podobną komisję w Tantah pod przewodnictwem Mahmuda Falaki baszy dla sądenia zbrodni, popełnionych w innych miejscowościach Egiptu.

Aleksandrja 21-go września.—W Benha zniszczono kilka domów europejskich, w Tantah spłądowano wszystkie mieszkania i gospody europejczyków. W Damanhur zamordowano trzech koptów. Pułk angielski obsadził miasto; mordercy uwięzieni.

Port-Said 21-go września.—Pancerniki: „Agin-court” i „Northumberland” odplynęły do Guehmil, ażeby zbombardować fort tamtejszy w razie dalszej zwłoki w kapitulacji.

Rzym 20-go września.—Sąd wojenny włoskiej fregaty pancerniej „Castelfidardo” skazał zbiegłego do obozu Arabiego baszy, a przez generała Wooda schwytanego oficera Paolucci’ego na utratę stopnia i dwuletnie więzienie w twierdzy.

Bukareszt 20-go września.—Dziś na zamku w Sinaï książę Aleksander bułgarski złożył wizytę królowi rumuńskiemu. Żaden z ministrów nie był obecny poufnemu spotkaniu się monarchów.

Rzym 20-go września.—Rada ministrów postanowiła rozpiąć wybory powszechne do izby na d. 29 października i 5 listopada.

Haga 21-go września.—Przy sposobności zapowiedzianej w mowie tronowej rewizji konstytucji zamierzają pewne koła polityczne przeprowadzić zmianę przepisów co do następstwa tronu holenderskiego z powodu chorobliwego stanu zdrowia królewicza Aleksandra. Następstwo przeszłoby w takim razie na starszą obecnie nassauską linię, czyli na księżniczkę Wilhelminę, dwuletnią córkę króla Wilhelma z drugiego małżeństwa z księżniczką Emmą Waldeck-Pyrmont.

Telegramy własne

„Kurjera Warszawskiego.”

Otrzymane wczoraj po zamknięciu numeru.

Berlin 21-go września.

Nordd. Allg. Ztg polemizuje z artykułem paryskiego *Figara*, który twierdził, że ks. Bismarck rozpoczął kulturkampf już przed wybuchem wojny z roku 1870. Spór państwa z kościołem rozpoczął się według *Nordd. Allg. Ztg* dopiero z chwilą zniesienia katolickiego departamentu w ministerstwie wyznań, który polonizował Prusy (!).

Otrzymane dziś.

Wiedeń 22-go września.

Narodni Listy zapowiadają wydanie reskryptu ministra oświecenia, zarządzającego, iż każdy kandydat do posad rządowych w Czechach i Morawach władać musi, oprócz niemieckiego, także czeskim językiem.

Rzym 22-go września.

Z górnych Włoch nadechodzą tu smutne wieści o spustoszeniach, wywołanych strasznym wylewem. W Weronie chwieją się mury najmocniejszych domów. Pałac Peligrini, Loggia Fra Giacomo i Łuk rzymski grożą upadkiem. Lud oblega ratusz, żądając chleba. Prowincje Padwa i Rovigne stoją całe pod wodą. Wszystko mienie do szczytów zniszczone. Z Medjolanu wysłano dotąd 90,000 kilogramów chleba.

Wiedeń 22-go września.

W Niederdorf w Tyrolu runęło już 30 domów wskutek podmulenia; reszta chwieje się.

Rzym 22-go września.

Władze włoskie na rekwizycję rządu austriackiego aresztowały tu siedmiu tryesteńczyków, podejrzanych o współwinę w rzucaniu bomb Orsiniego.

Berlin 22-go września.

W tutejszych kołach politycznych panuje przekonanie, że Anglja długo będzie trzymała swoje wojska w Egipcie pod pozorem, że dziki motłoch arabski po usunięciu się tychże rozpocząłby na nowo mordy i plądrowania.

Belgrad 22-go września.

Były prezydent skucepiny serbskiej Popowicz został aresztowany z powodu fałszowania kwitów rekwizycyjnych.

Londyn 22-go września.

Dzisiejszy *Standard* zapewnia, że khedyw otrzymał wczoraj pismo od Abdellala baszy, ofiarujący poddanie się tegoż bez żadnych warunków i zastrzeżeń. Anglicy zażądać mają dzisiaj kapitulacji Damietty. *Standard* powiada: Anglja powinna szukać innych podstaw, niż układy międzynarodowe,

do stworzenia silnych podwalin dla przyszłej budowy Egiptu.”

Aleksandrja 22-go września.

Fort Gechmil został obsadzony przez anglików. Damietta nie poddała się dotąd. Pogłosce o zastrzeleniu Abdellala baszy przez nubijczyków zaprzeczają.

Londyn 22-go września.

Dziennik rządowy Egiptu publikuje dekret o rozpuszczeniu armji. Khedyw odłożył swój przyjazd do Kairu do poniedziałku.

Paryż 22-go września.

Uważają tu za prawdopodobne, iż konferencja w kwestji grecko-tureckiej zbierze się w początku października.

Moskwa 22-go września.

Wczoraj o godzinie 11-iej rano Jego Cesarska Mość w mundurze jekaterynosławskiego pułku grenadierów raczył wyjechać konno z pałacu Piotrowskiego na Chodyńskie pole na wojenną paradę. Z lewej strony obok Najjaśniejszego Pana jechał konno książę czarnogórski. Dalej w otwartym powozie Najjaśniejsza Pani wraz z Następcą Tronu i Wielkim Księciem Jerzym Aleksandrowiczem. Picchota, kawalerja i artylerja stała w czterech linjach. Osobno na prawem skrzydle uszykowali się kadeci i wychowawcy szkół aleksandrowskiej i junkierskiej. Najjaśniejszy Pan stępa objechał wojska obok powozu Najjaśniejszej Pani po lewej stronie. Z prawej jechał książę czarnogórski. Najjaśniejszy Pan raczył powitać wojska, na co te odpowiedziały grzmiącym „hura!” powtórzonym przez całą masę ludu napelniającego Chodyńskie pola. Przez ten czas muzyka wojskowa grała hymn. Objechawszy szeregi wojska Najjaśniejszy Pan raczył podjechać do kadetów i junkrów i długo z nimi łaskawie rozmawiał, a głównie z junkrem szkoły aleksandrowskiej, kawalerem orderu św. Jerzego, którego również zagadnął książę czarnogórski. Wojska ceremonialnym marszem przedelfowały przed Najjaśniejszym Panem i Najjaśniejszą Panią. Po przeglądzie, podziękowawszy dowódcom za dobry stan wojska, Jego Cesarska Mość raczył zaprosić ich na śniadanie. Po śniadaniu po godzinie 3-iej Najjaśniejszy Pan wraz z Najjaśniejszą Panią, Następcą Tronu, Wielkimi Księżętami, oraz księciem czarnogórskim raczyli udać się na plac wystawy, gdzie spędzili blisko trzy godziny i obejrzel polowę wystawy. Dziś Najjaśniejsze Państwo mają obejrzeć resztę wystawy. Pogoda bardzo piękna.

Petersburg 22-go września.

Minister spraw zagranicznych Giers odjechał wczoraj do Moskwy. Wczoraj Ich Cesarskie Moście, Wielcy Księżęta, tudzież książę Mikołaj czarnogórski, bawili przez cztery godziny na wystawie. Jego Cesarska Mość raczył wyrazić swe najwyższe zadowolenie. Ludność zgromadzona przed pałacem wydawała głośnie okrzyki.

Petersburg 22-go września.

Katastrofa na drodze żelaznej moskiewsko-kurskiej zrzuciła szkód przeszło na pół miliona rubli.

Petersburg 22-go września.

Podniesienie kursu rosyjskiej waluty o 1% przypisują tu nie specjalnym warunkom chwili, lecz ogólnemu usposobieniu giełd europejskich.

S Z A R A D A.

Pierwsze zawsze w liter rzędzie,
Pięta druga skoro suknia,
Dobra w niepogodę będzie,
Kiedy się zaś kończy kłótnia
Trzecia czwarta—
Nie nie warta.
Caly—mąż dość zasłużony,
Tylko biedak zwyciężony!

(Znaczenie zeszłego logogryfu głoskowego *Gusa*.)

THEATRA:

WIELKI: Jutro: „Modniarki”. — LETNI. Dziś: „Divertissement”, „Czardasz”, „Damy i huzary” i „Divertissement z Eldy”. Jutro: „Odetta” (występ p. Hoffmanowej). — NOWY: Dziś: „Rabusie cudzej zwierzyny”. Jutro: „U ciotuni”, „Niewiniątka” i „Don Mucarade”.

ALHAMBRA:

Teatr z Poznania

Dziś i Jutro: **Warszawianki.** (481)

Teatr „Nowy-Swiat.”

Dziś: **Emigracja chłopska**, gościnny występ p. Aleksandra Podwyszyńskiego. —699—

Pierwsze i jedyne w świecie praktyczne polskie MUZEUM PSZCZOLNICZE, przy ul. Koszyki nr 1, w Warszawie.

Wejście w dnie powszednie kop. 25, w niedziele i święta kop. 15. Dzieci do lat 10-ciu wchodzi bezpłatnie. Zwiedzającym zapewnia się zupełne bezpieczeństwo od ukłęcia pszczoły. —643—

— Dyrektor Towarzystwa muzycznego ma zaszczyt upraszać osoby pragnące uczęszczać na próby wokalne Towarzystwa, aby raczyli się zgłaszać do kancelarii Towarzystwa (Krakowskie-Przedmieście nr 67, pierwsze piętro), w godzinach od 11-tej do 1-ej z południa, lub od godziny 5-tej do 7-ej wieczorem, dla zapisywania się na liście kandydatów, którym zarazem wskazane będzie czas i miejsce odbywania prób chóralnych, z początkiem przyszłego tygodnia. —748—

— **Dr med. Watraszewski**, ordynator szpitala św. Łazarza, powrócił do Warszawy. Marszałkowska nr 54. —2959—

— Adwokat przysięgły, **Józef M. Naimski**, w d. 30-m września r. b. wyjeżdża do Petersburga w interesach prywatnych; osoby mające do załatwienia w Petersburgu czynności prawne lub administracyjne, przyjmuje do tej daty, codziennie od godziny 9—11 rano i od 5—7 po południu w kancelarii swej ulica Przejazd nr 9. —2956—

Zarząd drogi żelaznej nadwiślańskiej.

Z dniem 3-im (15-tym) lipca r. b. wprowadzoną została w wykonanie taryfa komunikacji bezpośredniej, na przewóz niektórych przedmiotów, pomiędzy stacjami Hłowo-Mława tr. i stacjami drogi galicyjskiej Karola Ludwika oraz stacją Kraków drogi północnej cesarza Ferdynanda, w kierunku przez Granicę-Warszawę. Z dniem zaś 3-im (15-m) sierpnia r. b. wprowadzonym został do rzeźzonej taryfy dodatek 1-szy zawierający opłatę dla przewozu wagonowych transportów zboża. (747)

Zarząd drogi żelaznej nadwiślańskiej.

Z dniem 1-ym (13-m) października r. b. wprowadzonym zostaje w wykonanie dodatek V-ty do taryfy bezpośredniej komunikacji towarowej, pomiędzy stacjami drogi nadwiślańskiej i stacjami dróg żelaznych warszawsko-wiedeńskiej, bydgoskiej i fabryczno-łódzkiej, zawierający niektóre opłaty przewozowe dla włączonych dodatkowo do komunikacji bezpośredniej stacji Pruszków, Łowicz, Sobolew, Nałęczów, Minkowice, Trawniki, Luboml, Leopoldów, Krzywda i Łuków towarowy, oraz zmiany w taryfowaniu niektórych przedmiotów. —746—

— Doktor **Józef Murkiewicz**, powrócił do Warszawy. Ulica Świętokrzyska nr 23. (745)

Od lecznicy II-ej.

Krakowskie-Przedmieście nr 85, dom przechodni zwany Rezlera.

Dr **Stanisław Kondratowicz** powrócił do Warszawy i przyjmuje w lecznicy, jak dawniej, od godziny 2-ej do 3-ej po południu z **chorobami kobiet.** —2945—

— Dr **Sipniewski** wrócił z zagranicy, przyjmuje chorych do 10 rano i od 4 do 6 i pół po połud. Marszałkowska nr 16B, róg Nowogrodzkiej (2960)

— Od 1-go października otwieram kancelarję swoją w **Płocku, p. adw. przys.** —2963— **Huntower.**

— **Józefa Krusińska**, nauczycielka śpiewu, po powrocie do Warszawy zamieszkała przy ulicy Wspólnej nr 34B. —2965—

— **K. Krąkowski**, właściciel magazynu przy ul. Czystej nr 4, wyjechał do Paryża. (2968)

— **P. Ant. Krajewska**, właścicielka fabryki kwiatów (Niecala 8) powróciła z zagranicy. (2921)

— **Dr J. Piaszczyński** przeprowadził się na Marjańską nr 11. —2937—

— **Redakcja warszawskiego rocznika adresowego** przystępując do druku Rocznika na 1883 rok, prosi wszystkie firmy handlowe, przemysłowe i rzemieślnicze oraz pp. lekarzy, adwokatów, notariuszów, budowniczych, inżynierów, nauczycieli muzyki i t. d., aby raczyli nadesłać (najlepiej pocztą miejską) adresy swoje do bezpłatnego pomieszczenia. Wydawca rocznika ma nadzieję, że niniejsza odezwa żywiej od lat poprzednich przyjęta będzie. Adres redakcji: Beduarska nr 7. —**Rafalski.** —732—

— **Dr Jan Gromadzki** powrócił do Warszawy, Marszałkowska nr 30. —2896—

— **Dr med. W. Jaroszyński** ordynuje jak w roku zeszłym, w Meran. —2702—

— **Dr med. St. Kondratowicz** powrócił do Warszawy. Przyjmuje chorych od 9—10 rano i od 4 do 6 po poł. (Marszałkowska nr 49). —2869—

— **Lekcje krajju sukien** udzielają się na dogodnych warunkach — po ukończeniu nauki uczennice otrzymują świadectwa. — „Maison Phoenix“, zakład form. Ulica Niecala nr 6, w Warszawie. —662—

Dentysta Abramowicz, Trębicka róg Wierzbowej.

Leczy choroby zębów, plombuje złotem, srebrem, cementem etc. Wstawia sztuczne zęby w oprawie złotej i kanczukowej najnowszym systemem bez bólu. (649)

— **Dr W. Kapliński**, przeprowadził się na ulicę Elektoralną nr 4. Przyjmuje chorych od 5-ej do 7-ej po południu. —733—

— **Zęby po rs. 2**, najlepszym systemem amerykańskim, wprawia **M. H. Neumark**, dentysta, przez lat 12 w mieście tutejszem bez przerwy praktykujący, **Tłomackie** nr 9. —2882—

Zarząd

drogi żelaznej

warszawsko-terespolskiej

podaje niniejszem do wiadomości, że pociągi spacerowe w niedziele i święta, ze stacji Praga do stacji Mrozów i z powrotem, od dnia 19-go września (1-go października) r. b. kursować przestają. (743)

— Adwokat przysięgły, **Sorgenstein**, powrócił z zagranicy. Świętojerska nr 16. —2958—

— **Adwokat przysięgły, Niemirycz**, powrócił do Warszawy, przyjmuje interesantów w kancelarii swej od 10 do 11 rano i od 5 do 7 po południu (Marszałkowska nr 57). —2910—

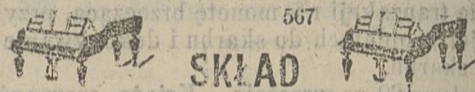
(2735) **Dentysta Gutzman, Bielańska nr 4.** Zęby sztuczne por. 2, oczyszczanie lub plombowanie po rs. 1. Wyjęcie zęba kop. 25. Reperuje i przerabia zęby sztuczne, proszek i eliksir od 30—50k.

Zakład gastronomiczny

pod „Rakiem”

otworzyłam na ulicy **Nowy-Swiat nr 7**, vis-à-vis izby obrachunkowej.

Zakład ten przez lat 14 ut zymwany przezemnie na Pradze, odznaczał się wyborową kuchnią. Mam więc nadzieję, że szanowna publiczność tak licznie odwiedzająca mój zakład na Pradze, będzie i tu, mój nowy zakład równie licznie nawiedzać, a ja dołożę wszelkich starań, ażeby zawsze była zadowolona. Z szacunkiem **Marta W.** —2908

567

SKŁAD

Fortepianów i Instrumentów Organowych, **Hermana i Grossmana,**

od 1-go lipca r. b. **przeniesiony został** z ulicy Miodowej nr 10, do domu własnego przy ulicy **Mazowieckiej nr 4.**

Lecznicza dla niezamożnych chorych, plac Teatralny nr 7, dom Neprosa.

Przyjmują w niej:
Od 9 do 10. **Dr Landau**, choroby zewnętrzne i zębów; zamówienia na sztuczne zęby i plombowanie.
Od 10 do 11. **Dr Jelenkiewicz**, choroby chirurgiczne i organów moczowych.
Od 10 do 11. **Dr Mąkowski**, choroby dzieci.
Od 11 do 12. **Dr Sierpiński**, choroby organów trawienia.
Od 11 do 12. **Dr Ficki**, choroby kobiet.
Od 12 do 1. **Dr Kadler**, choroby wewnętrzne i skórne.
Od 12 do 1. **Dr Pawłowski**, choroby wewnętrzne i dzieci.
Od 1 do 2. **Dr Estrei**, choroby wewnętrzne.
Od 1 do 2. **Dr Kleczkowski**, choroby serca i organów oddechu.
Od 2 do 3. **Dr Malcz**, choroby płuc, krtani i gardła (Laryngoskopia, leczenie wziewaniami), niedzielniki, środki i piątki).
Od 3 do 4. **Dr Rosenthal Alb.**, choroby nerwowe (Leczenie elektrycznością).
Od 5 do 6. **Dr Przyborowski**, choroby wewnętrzne.
Opłata za poradę kopiejek 25. —623—

Wysokość wody na rzece Wiśle stóp 3 cali 2.

Przez Radę zatwierdzony i kaucjonowany **DOM KOMISSOWY** pod firmą

SALA LICYTACYJNA PRYWATNA Miodowa nr 10, 1-e piętro.

- 1) Przyjmuje na sprzedaż wszelkie ruchomości towarowe i wyroby fabryczne.
- 2) Wyprowadza takowe każdodziennie z wolnej ręki, a we Czwartki przez licytację.
- 3) Wielki wybór mebli nowych i używanych, tak wykwintnych, jakoteż skromnych. Obstaunki na roboty tapicerskie.
- 4) Dywany, serwety, lustra, żyrandole, biżuterja, porcelana, szkło, garderoba.
- 5) Obrazy, przedmioty sztuki, brzozy i wszelkie wyroby galanteryjne, kufry, walizy i t. p.

Otwarta codziennie od godz. 9 rano, do 7 wieczór, w Święta od 12 do 6. 1011

Francuz rodowity

z patentami, życzę sobie udzielać lekcji na mieście. Ul. Złota nr 5, mieszk. 4, od godz. 10 do 2 po południu. 5301

W Sobotę d. 23 Września 1882 r.

W sali **Deliny Szwajcarskiej** danym będzie

Letni Bal Maskowy.

podczas którego orkiestra pod dyrykcją **J. Waitera**, grać będzie. —Wejście dla mężczyzn rs. 1 kop. 5; wejście dla dam kop. 55. Początek o godz. 11 wieczorem. Damy mogą być w maskach lub bez takowych. Ogród oświetlonym będzie. 5343

Uwaga. Bufet, kuchnia i piwnica odpowiednio zaopatrzone. — Kontramarkant dla przechowania wierzchniego ubrania urządzona

Szlafroki damskie

od rs. 2, **UBRANIA** dla chłopców i dziewczynok. — Nowy-Swiat nr 19, mieszk. 14, w oficynie wprost bramy, 1 piętro. 5255

Magazyn mebli

nowych i używanych

PIECHOWSKIEGO i S-ki,

Marszałkowska nr 60, róg Zielonego Placu, 1-sze piętro. 2260. Wielki wybór mebli nowych i używanych. — Obstaunki stolarskie, tapicerskie i dekoracyjne. Cenę umiarkowaną.

Do wszystkich sklepów

Stowarzyszenia spożywczego

„**Merkury**”,

nadszedł świeżo

SER LITEWSKI

i sprzedaje się po kop. 40 za 1 lb. 2035r

Koronki Ruskie

białe, czarne i kolorowe z najpiękniejszych źródeł, otrzymane w komis. — Crêpe-lisse, kwiaty, żaboty i kaftanki ranne, po cenach niższych. — Senatorska nr 27, obok kościoła S-go Antoniego mieszkania nr 2. 457

Kantor Służących

KAUCJONOWANY

i Biuro Lisania Prośb ul. Marszałkowska nr 69,

z firmy **DAMERAU**, 5357

Mam honor zawiadomić JW. i WW. PP., że mam do ukłowania służących w wszelkiego rodzaju, jakie tylko żądane będą, a również oficjalistów tak w Królestwo, jak i w Cesarstwo, również jest Stelmach, który z ręką może wyjechać do Rosji. — **SAWICKI.**

Warszawska Fabryka Pończoch i Trykotaży, odznaczona dwukrotnie medalem. — Wielki wybór wyrobów własnych i paryzkich. — Skład fabryczny w Polskim Składzie Nici, ul. hr. Berga nr 11. 173r

Ogłoszenie.

Zarządzający Zakładem Wód Mineralnych Ciechocińskich,

podaje do wiadomości powszechnej, że w d. 7 (19) Października r. b., o godzinie 11 rano, w biurze jego odbędzie się licytacja in minus, na dostawę w roku 1883 około 9,000 korcy węgla kamiennego dla zakładów tutejszych, przez opieczętowane deklaracje.

Warunki licytacyjne przejrzane być mogą w Ciechocinku, w biurze Zarządzającego Zakładem Wód Mineralnych i w biurze Komitetu Zarządzającego tymże Zakładem w Warszawie, Ciepła № 8.

Vadium wymagane jest w gotowiznie rs. 900. 2357-r

OBWIESZCZENIE.

Komisarz Kassy Miejskiej 2 Uczastku, podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich, ruchomości, a mianowicie: rozmaite meble, w d. 20 Września (d. 2 Października) 1882 r., o godzinie 9 z rana pod Nr 791, przez licytację za gotowe pieniądze, więcej dajacemu sprzedane zostaną. 2358r

W Warszawie, d. 9 (21) Września 1882 r.

S. Dzięgielewski.

Faeton

mało co używany i Koczobryk z budą i fartuchami, są do sprzedania. Krakowskim-Przedmieście № 40. — Wiadomość w kantorze najmu powozów. 5348

Mechanik, Tokarz i Stolarz modelowy

potrzebni zaraz. — Wiadom. u pp. A. Rothstein i Synowie. Marszałkowska 38. 2360r

OGŁOSZENIE.

D. 15 (27) Września r. b., odbędzie się na przedmieściu Pradze sprzedaż 31 brakowanych koni z Lejb-Gwardji Grodzieńskiego pułku huzarów. 5357

D. 15 (27) Września o godz. 12 południe na przedmieściu Praskim, będą sprzedawane

przez licytację KONIE

wyranżerowane 6-go pułku Ułańskiego Wołyńskiego. 5344

Obiady prywatne

smacznie przyrządzane i bezwarunkowo na świeżem maśle, po rs. 10 miesięcznie. — Danielewiczowska № 8, stróż wskazuje. 5346

Stolarz

który pracował w największych zakładach zagranicznych i warszawskich, przyjmując odpolitowanie mebli i wszelkie reperacje, oraz wykonywa nowe roboty starannie. Wawerska № 2. — Szczurkowski Karol. 5347

HOTEL.

Jest do wzięcia w dzierżawę Hotel w m. gub. Grodzie, w nowym domu, urządzonym z największą elegancją i uwzględnieniem wszelkich wygod. Dom ten położony w samym środku miasta przy przynajmniej ulicy. Zgłaszać się piśmiennie lub osobiście można do p. S. Syderańskiego, w Warszawie, Pawia 4. 5356

Z d. 1 Września r. b. otworzyłem CZYTELNIĘ

nowości, ciągle powiększając, na Pradze, dom p. Różyckiego, na schodach, gdzie kasa pożyczkowa dla Rzemieślników. 5301

J. KRANKOWSKI

MAGAZYN MEBLI

Józefa Wodeczyńskiego,

Nowy-Swiat № 18 róg Smolnej dom W-go Bekkera,

posiada znaczny wybór MEBLI GOTOWYCH własnego wyrobu, skromnych i wykwintnych, jak również przyjmuje wszelkie zamówienia na roboty STOLARSKIE i TAPICERSKIE, które wykonywa na czas umówiony, po cenach jak zwykle umiarkowanych. r-2318

OGŁOSZENIE.

Zarząd Okręgowy Intendentury w Warszawie, podaje niniejszem do wiadomości, iż w dniu 20 Września (2 Października) roku bieżącego 1882, odbędzie się w tymże Zarządzie licytacja stanowcza, głośna i przez opieczętowane deklaracje na sprzedaż będących w zawiadywaniu Warszawskiej Intendentury sześciu tysięcy stu osmiu par butów gotowych, na jednej podesewie, przechowywanych się w Brześciu-Litewskim, które do sprzedaży podzielone zostały na sześć osobnych partyj:

Pierwsza partja składa się z 1054 par
Druga " " " " 1054 "
Trzecia " " " " 1000 "
Czwarta " " " " 1000 "
Piąta " " " " 1000 "
Szosta " " " " 1000 "

Licytacja odbywać się będzie partjami, a ceny deklarować należy za jedną parę butów, nie zamieszczając przytem żadnych ulamków kopiejkowych.

Dla pewności dotrzymania umowy, wymaganiem będzie złożenie vadium w gotowiznie lub wartościach pieniężnych, przyjmujących się na kaucje. Vadium takowe wynosić powinno 10% od wartości sprzedających się przedmiotów.

Podania o przypuszczenie do licytacji głośnej, jakoteż i deklaracje opieczętowane, jedne i drugie opatrzone sześciudziesięcio-kopiejkowymi markami stemplowemi, złożone być mają: lub nadesłane do Urzędu Licytacyjnego Zarządu Intendentury w Warszawie, nie później, jak do godziny 11-tej z rana, w dniu do licytacji oznaczonym.

Przystępujący do licytacji głośnej, składają na każdą partję vadium w ilości rs. 50, z tem, że po skończonej licytacji, utrzymujący się przy ostatnich cenach, nie wychodząc z Sali Licytacyjnej, uzupełnią takowe vadium do wysokości 10% od summy zaofiarowanej, w razie niewypelnienia tego warunku, vadium złożone staje się własnością skarbu i nabywca pozbawionym zostaje prawa odebrania zalicytowanych butów.

Do deklaracji opieczętowanych załączyć należy vadium w stosunku 10% od summy ogólnej, podług cen w deklaracji zamieszczonych.

Mający zamiar uczestniczyć w licytacji głośnej, w podaniach swoich wymienić powinni: a) imię, nazwisko, stan i miejsce zamieszkania; b) jakie mianowicie partje licytować pragną; c) na jaką sumę (wyrazami) i w jakich wartościach pieniężnych vadium składają, oraz d) datę podania.

Ta same szczegóły zawierać w sobie powinny i deklaracje opieczętowane, a oprócz tego ceny literami wypisane i oświadczenie poddania się wszelkim zatwierdzonym i ogłoszonym przepisom.

Podskrobywania żadne w deklaracjach opieczętowanych, miejsca mieć nie powinny; każdą zaś poprawkę objaśnić należy.

Adres na kopercie zawierającej w sobie deklaracje opieczętowane ma być następujący: „Deklaracja do Zarządu Okręgowego Intendentury w Warszawie, dla przyjęcia udziału w licytacji stanowczej, w dniu 20 Września (2 Października) roku 1882 odbyć się mającej, na sprzedaż 6,108 par butów”.

Mający zamiar uczestniczyć w licytacji głośnej, osobiście, lub przez upoważnionych, nie będą mieli prawa podawać jednocześnie deklaracji opieczętowanych. — Ceny drogą telegraficzną nadsyłane bezwarunkowo się nie przyjmują.

Buty sprzedające się są do obejrzenia w miejscu przechowywania onych, w Brześciu Litewskim, od godziny 10 z rana, do 2 po południu, każdodziennie, wyjąwszy dni wolne od posiedzeń biurowych. — Udwagać się należy w tym celu do Głównego Nadzorca Brzesko-Litewskiego Składu potrzeb wojskowych.

Utrzymujący się na licytacji przy ostatnich cenach, winni złożone summy vadium, pozostawić w wiedzy skarbu, aż do rozwiązania interesu, nie rosząc żadnej z tego względu pretensji.

Warunki dotyczące w mowie będącej sprzedaży, interesowani odczytywać mogą w Zarządzie Intendentury w Warszawie, jakoteż w Zarządzie Składu potrzeb wojskowych, w Brześciu Litewskim każdodziennie, w godzinach biurowych posiedzeń. 135r

OBICIA PAPIEROWE

w najświeższym gnieście i wielkim wyborze

od 10 kop. na papierze naturalnym
" 18 " gruntowane
" 30 " białe złożone

do najwspanialszych nasładowując skórę, kretony, gobeliny złotem i srebrem przerabiane, oraz metalowe i gładkie w różnych kolorach.

ROLETY do okien, CERATY, GZEMSY, PATARAFKI, CHODNIKI, WYCIERACZKI do nóg kokosowe, ROZETY i Ozdoby sufitowe, z papieru mache, wszelkiego rodzaju, poleca

W. MUSZEWSKI,

dawniej J. RÓŻAŃSKI,

Długa Nr 30, naprzeciw Hotelu Polskiego, 1121r

Przy końcu tego miesiąca Września, już czas przesadzać

Drzewka i Krzewy owocowe,

jakoteż allejowe i ozdobne kłabowe, a zatem Bracia Bardet polecają takowe, z których posiadają wielki wybór po cenie umiarkowanej.

Cenniki bezpłatnie odsyłają się franco na żądanie. — Nadmieniamy jeszcze, że z braku miejsca w szklarniach, sprzedają wiele roślin po cenie bardzo niższej, jest także kilkaset korcy buraków pastewnych do oastąpienia. 5351

Senatorska Nr 472.

BRACIA BARDET.

NAUCZYCIELKA

w średnim wieku, mogąca złożyć rekomendacje zakładów naukowych lub osób poważnych, poszukuje miejsca do początkujących dzieci, a wrzecie potrzeby może im zastąpić matkę i zająć się gospodarstwem domowym. Adres w Kantorze niniejszego pisma pod lit. K. S. r-2362

Z powodu wyjazdu do wynajęcia umeblowany LOKAL,

na parterze, składający się z 6-ciu elegancją, świeżo wytapetowanych pokoi, przedpokoju, kucuni z gospodarstwem, wodociągiem, zlewem, oświetleniem gazowym i wszelkimi wygodami. — Wiadomość: Sienka № 9 a mieszkania № 1, blisko Marszałkowskiej. 5394

W mieście powiatowem Wegrowiu, gubernji Siedleckiej, mil 4 od kolei żelaznej od stacji Kotuń i stacji Łochów, jest do sprzedania z wolnej ręki, bez pośrednictwa niezyjzego, za trzy tysiące rubli (rs. 3,000)

Dom mrowiany z facjatem,

budowlami gospodarskimi, spichrzem, szopką na drzewo i chlewkami, morgo ogrodu warzywnego, studnia w podwórku, № domu 20, ulica Rynkowa. 5349

Potrzebny jest natychmiast uzdatniony

Pomocnik do Geometrii

rządowego, do robót domowych, na miesiące zimowe lub dłużej, za wynagrodzeniem miesięcznem, stosownie do uzdatnienia, od 15 do 25 rs i utrzymaniem. — /głosie się można albo listownie albo osobiście do Geometrii S. Kalh w m. Grójcu. 5341

W drodze do Warszawy, zaginęły wraz z listem wysłane z Amsterdamu 8 b. m.

Dwa Prima-weksle,

wystawione blanco przez J. Zwejera, nie akceptowane przez nikogo, wskutek czego uprasza się PP. Bankierów i Kupców, o nabycie powyższych dwóch Prima-weksli jako nieważnych, gdyż zaopatrzonej tylko jednym podpisem wystawiciela 5350

Młody Człowiek, dysponent, czynny od lat 12 w większej fabryce spirytusu w Niemczech, poszukuje przedj lub później innego miejsca. Posiada najlepsze referencje. Łask oferty pod lit. M. 855 adresować należy do Rudolfa Mosse w Berlinie S. W. r-2366

NAUCZYCIELKA

zyczy udzielać lekcje francuskiego, niemieckiego i ruskiego u siebie w domu, po kop. 30 za godzinę. — Krakowskie-Przedmieście № 6, vis-à-vis S-go Krzyża, u p. Madalis. r-2365

NOWO.

WYNALAZONEZ

„POCZOWE KARMELKI“

Z CONFITURAMI I ARAKOWYM SMAKIEM.

SPRZEDAJĄ SIĘ WE WSZYSTKICH MIASTACH ROSSYI.

r-2363

Młody Człowiek,

który ukończył IV klasy i pragnie poświęcić się zawodowi kupieckiemu, może natychmiast otrzymać płatne miejsce w jednym z kantorów tutejszych. — Oferty piśmienne uprasza się składać w Agenturze Ogłoszeń pod lit. M. B. r-2364

OSTRYGI

Holsztyńskie i Ostendzkie

codziennie świeże, w handlu Ant. Stępkowskiego, Wierzbowa № 5. 5271

ROSJANKA

która skończyła instytut „Smolna“ w Petersburgu, pragnie znaleźć demi-place lub lekcje. — Adresować uprasza do Kantoru Kurjera Warsz. pod lit. A. K. 2334r

W majątku 8 wiorst od stacji dr. żelaznej Petersburskiej, 4 godz. jazdy z Warszawy, w najładniejszej i pięknej okolicy, są do wydzierżawienia

Obszerne Zabudowania
 po byłej gorzelnii, z istniejącym browarem piwa zwyczajnego, przytem różne inne budowle, posłużyć mogące na składy i mieszkania, zdadne na zakład fabryczny. Prócz tego jest staw i siła wodna, co stanowi osobną nomenklaturę. Tamże jest obfitość torfu do eksploataowania, las opałowy i budulcowy. Do tego może być dodane kilka lub kilkanaście morgów ogrodu i łąki. Szczegóły powziąć można przy ul. Leszno № 19, m. 1 parter. 5268-

Kasy ogniotrwałe

pierw. Austr. uprzyw. fabryki
F. WERTHEIM & Comp.

W WIEDNIU,
 Dost. Dworu J. C. K. M.
 z zastosowaniem patentowanych zamków, za otwarcie których bez klucza wyznaczoną jest nagroda 1,000 dukatów w złocie. Pierwsze medale na wszystkich wystawach powszechnych. Nowe zabezpieczające mechanizmy. Kasy nasze chroniły swą zawartość przeszło w 400 wypadkach włamania i ognia.

Generalny Reprezentant
MIKOŁAJ BRAUMAN,
 w Warszawie, Elektoralna № 13.
 Cenniki ilustrowane z rozmiarami i wagą wysyłają się na żądanie franco. 297

Martowna i detaliczna sprzedaż
Najlepszej Pomady
 do czyszczenia wszelkich metali, poleca
Skład Apteczny A. Gentnerszwara,
 Tłomackie 9, wprost Przejazd. 2230r

Przysposobienie i sprzedaż niżej wymienionych środków, jako nie zawierających w swym składzie części szkodliwych dla zdrowia, dozwolone na zasadach handlu.

PERFUMY

KWIATÓW MIŁOŚCI
 (Perfum de fleurs d'amour).
 Sprawozdania badaczów natury, zapach wiatu tego indyjskiego, ma szczególną własność atrakcji ku istotom technicznym tym zapachem.—Cena rs. 2 kop. 50.

Poudre Fleur de Cygne,
PARYZKI ŁABĘDZI PUDER
 w metalowych pudełkach.

Osoby żyjące sobie miód prawdziwy Łabędzi Puder, są proszone zwracać uwagę, ażeby takowy Puder był w ozdobnych metalicznych pudełkach.—Cena kop. 40, średnie pudełko rs. 1, większe z puszkami rs. 1 kop. 50.

Mamontowe Mydło.

Żadne kremy i kosmetyki nie zdołają w tak krótkim czasie wydelikatnić i upiększyć skórę, jak Mydło Mamontowe, skóra żółta, gruba, pomarszczona, usępuje białosci i przezroczystości po kilkudniowym użyciu. Cena 45 kop. Mydło traw egipskich niszczy piegę, wyrzuty, wysypy, spaleuzinę.

Główny skład w **PERFUMERJI à LA RENAISSANCE** Nowy-Swiat № 41, Kocna, Krakowskie-Przedmieście, Leona, Nowo-Senatorska № 4 i w Chemicznym Laboratorjum.

Na każdym kawałku mydła powinna być 5-cio kolorowa banderola, z podpisem Dobrzański. Tylko te mydło uważać za prawdziwe. 2189r

Blachę cynkową

połącz.
 Skład Materiałów b. ocharskich
DRZAŹDŻYŃSKI i Sp.
 ORLA № 4. 2286

Wyprzedaż

wysortowanych i resztek
Obić Papierowych,
 po cenach najniższych, w składzie **A. Rembierz,** 25 Chmielna 2b. 5265 r

FABRYKA OBIĆ PAPIEROWYCH

pod firmą

J. FRANASZEK,

przysposobiła Obicia Papierowe **najświeższych deseni i kolorów,** w gatunkach począwszy od **najtańszych** aż do wspaniałych, imitujące materje złotem i srebrem przetwarzane, a które na żądanie w kolorach podług materji meblowych wykonywają się. **Ceny stale niskie,** gdyż fabryka uorganizowaną została podług ostatnich wynalazków technicznych, przez co uniemożliwia wszelką konkurencję.

Rolety i Ceraty w wszelkich gatunkach.

15. Skład Główny Krakowskie-Przedmieście 15.

KOSZULKI MĘZKIE

parzyckiego fasonu, pięknie prane, w cenie: kretonowe, z webowami gorsami, kołnierza mi i mank. rs. 1.80, kretonowe z takiemiż gors. kołn. i mank. rs. 1.20. kołnierzyki tuzin rs. 3.50, mankiety tuzin rs. 4.50. — Również przyjmują się obstalunki na wyprawy ze swego jak i powierzzonego materiału, wykonywane z akuracnością i pośpiechem. Aleksandra № 13, miesz. 2. 5139

Cebule kwiatowe

jako to: Hiacyncy, Tulipany, Tacety, Krokusy, Narcyzy i inne, w wielu pięknych odmianach, otrzymał

Zakład Ogrodniczy

Braci Hoser

i sprzedaje takowe po cenach umiarkowanych. Sprzedaż cebul do sadzenia w grunt kończy się z początkiem Listopada; do pędzenia zaś w wazonach, z początkiem Grudnia. 5220

Przy ul. Przyekopowej w Warszawie, bez pośrednictwa faktorów ma być

sprzedana posiadłość,

zawierająca 5,209 1/2 łokci, razem z mieszkalnym domem drewnianym i zabudowaniami gospodarskimi (stajnia, stodoła, studnia i t. d.) również owocowy ogród. Władność Marszałkowska № 7M, naprzeciw koszar uzajdowskich. 4496

U pp. Piekarzy, Stolarzy etc.

może prowadzić **Książki i Rachunki** urzędnik mający czas wolny od godz. 5 po południu—Adresy prosi składać w Kancelarii Kurjera, pod lit. K. R. 52-6

Kantor Nanczycieli (kancjonowaniny) i Bon różnej narodowości

Z A Ł E S K I E J,
 NIECAŁA № 4. 1186r

MAGAZYN MEBLI

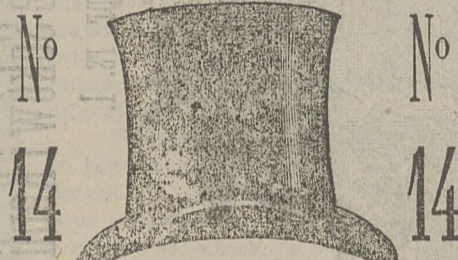
wielki wybór wykwintnych i skromnych świeżych fasonów.—Kupno i wynajem mało używanych.

Załęski i S-ka,
 Marszałkowska № 63.

Dokładność i wykończenie firma gwarantuje.—(Ceny niskie ale stałe).

Zakład stolarsko-tapicerski Józefa Witkowskiego,

ELEKTORALNA № 19,
 Meble gotowe wszelkiego rodzaju, garnitury wyścielane, wszystko własnego wyrobu; przyjmują obstalunki na roboty stolarskie i tapicerskie, ceny przystępne. 5294

SZEROKA-FRETA. Kapelusze nowe

wszelkiego rodzaju, najświeższych fasonów, przyjmują się stare do odnawiania, choćby najbardziej zniszczone, prasuje się na poczekaniu **Wielki wybór obuwia zdrowia,** welniane buty, kalosze, trzewiki, pantofle eleganckie, pantofelki i podeszwy do butów, filcy, a to wszystko tanie i dobre. 5243

J. Bieńkowski.

SŁOIK 40 Kop.

VASELINA.

Tłuszcz mineralny, chemicznie czysty, łatwo topliwy, nie psujący się, do użytku aptekarskiego, lekarskiego, i toaletowego, przyjęty w szpitalach wszelkich kraj, jako najlepszy środek przeciw **odmrożeniu,** oparzeniu, pękaniu skóry, liszaju, łupieżu, bólowi reumatycznym, katarom, kaszlu, w ogóle w chorobach skórnych.

Chesebrough Manuf. Co. w New-Jorku.

GŁÓWNY SKŁAD
 w Warszawie, Mazowiecka 14
 przy Składzie Maszyn.
 Handlującym odstępuje się rabat.
Ostrzeżenie. Jedynie amerykańska Vaseline, chemicznie czysta: używana bywa do lekarskiego użytku. 759

Obrazy olejne

wszelkich rodzajów i rozmiarów, uszkodzone lub zanieczyszczone, restaurują się artystycznie przy ul. Chmielnej № 23, w lewej oficynie na 2 piętrze, miesz. № 16.—Tamże kupują się obrazy choćby najwięcej uszkodzone, byle dobrego pędzla, otwarte do godziny 4 po południu. 5287

Skład Wód Mineralnych naturalnych

przy aptece pod firmą
D. T. HEINRICH
 istniejący,

zaopatrzone zostały w **Sól Vichy** do kąpielii, używaną przez osoby niemożące udać się dla odbycia kuracji do Vichy, a także w **Pastyłki** przygotowane z wód Vichy, znane ze swego skutecznego działania, ułatwiającego trawienie i pochłanianie kwasu żołądkowego. 845

Odpadki metaliczne

wszelkiego rodzaju i w każdej ilości nabywa

Jakób Neurath.

C.-K. Nadworny Dostawca
 2272r **Wiedeń II Bezirk.**

Facetony nowe

i używane, Amerykan nowy, Lando mało używane.—Plac Witkowskiego № 3. 5105

ZNAJDUJE SIĘ
 WE WSZYSTKICH
 PERFUMERJACH

FRYZJERÓW
 I
 APTEKARZY

VELOUTINE FAY
 PUDR RYŻOWY
 Specjalnie
 wyrabiany
 Z BISMUTU
 przez **CH. FAY**
 9, Rue de la Paix, 9
 PARIS

1499

Ajent Jeneralny firmy
J. E. Palaszowski w Batumie
Zygmunt Długolecki
 W ODESIE,

ma honor oznajmić, że mając polecenie wyłączonej sprzedaży **NAFTY** kaukaskiej, nieustępującej w niczem najlepszej naftie amerykańskiej, w oczekiwaniu nadejścia pierwszych transportów nafty, przyjmuje zlecenia pp. Kupców i Interesantów w Odesie: Woroncowski pereuok, dom Bedarewskiego, w Warszawie za pośrednictwem p. **Tatiana Poświka,** reprezentanta tejże firmy, Marszałkowska № 46. 5116

DO SKŁADU
DAWIDA PERL,
 ulica Twarda № 11,
 nadszedł świeży transport
CEMENTU
 Portland - Angielskiego,
ROEINSA & Comp. w Londynie i innych marek,
 poleca również znaczny zapas
 GLINKI i CEGEY ogniotrwałej, oryginalnej angielskiej „RAMSAY”.
DRENY i RURY glazurowane.
 Kantor: Grzybowska № 21. 4779

Do wszystkich sklepów
 Stowarzyszenia Spożywczego

„Merkury“

nadszedł świeży tegoroczny

MIÓD LIPIEC

i sprzedaje się po kop. 25 za 1 1/2. 1915r

KSIĘGARNIA I SKŁAD NUT
Ferdynanda HÖSICK'A w Warszawie,
 poleca następujące, wielkiem powodzeniem cieszące się
Podręczniki dla młodych Gospodyń.

Do nabycia we wszystkich księgarniach.

KUCHNIA POSTNA.

Cena kop. 75, w opr. rs. 1.

Pieczenie Ciast, Smażenie Soków i Konfitur.
 Cena kop. 60, w opr. rs. 1.

PRAKTYCZNY KUCHARZ WARSZAWSKI.

Cena rs. 1.20, w opr. rs. 1.50, w ozd. opr. rs. 1.80. r-2112

Wydawnictwa pedagogiczno - szkolne

J. M. HIMMELBLAU w Krakowie,

języka i literatury polskiej, niemieckiej i francuskiej
 do nauki w szkołach i pensjonatach:

- Crüger. Psychologia do użytku szkolnego i nauki prywatnej, Rom. Sawczyńskiego, 85 k.
- Gliniński. Wzory do zadań stylistycznych i nauki z poglądu, 65 kop.
- Dr. Kelner. Pedagogika w urzyciach, przez Zyg. Sawczyńskiego, 1 rs. 10 k.
- Lercel. Gramatyka polska dla szkół elementarnych, (skrót. Mateckiego), 37 kop.
- Dr. Mecherzyński K. Stylistyka czyli prawidło dobrego pisania, 65 kop.
- Wypisy polskie dla szkół męzkich i żeńskich, 85 kop.
- Historia literatury polskiej dla młodzieży, 1 rs. 70 kop.
- Przykłady i wzory do Historji literatury polskiej, część I, obejmuje najdawniejsze pomniki języka polskiego, do epoki Brodzińskiego, 1 rs. 54 kop.
- Część II-ga obejmuje pisarzy nowszych od Brodzińskiego do ostatnich czasów, 1 rs. 70 k.
- Matusiak. Wykaz form języka staropolskiego, 50 kop.
- Ollendorf. Gramatyka francuska, oprac. przez Switkowskiego, kart. 1 rs. 33 kop.
- Klucz zastosowany do Gramatyki karton. 50 kop.
- Rebena. Wypisy niemieckie, wydanie 3, odbicie 2-gie, 1 rs. 9 kop.
- Schober. Gramatyka języka niemieckiego, część I. Tomasz. Rebena, 58 kop.
- Schubert Karol. Rys geografji powszechnej, z 3 tablicami kop. 65.
- Materiały do nauki poglądu dla klas najniższych, przek. p. M. Lenartowicz. 85 k.
- Switkowski. Wypisy francuskie do użytku młodzieży polskiej, 1 rs.
- Główniejsze zasady języka francuskiego, 65 kop.
- Welter. Dzieje powszechne w skrót. Sawczyńskiego. Cz. I. 58 kop.
- Część II. 62 kop.
- Węcłowski Zygmunt Dr. Słownik łacińsko-polski, 2 rs. 10 kop.
- Wierbicki Dr. Nauka o użyciu globusów.—Kraków 1877. Wyd. 2-gie, 43 kop.
- Latinika. Mapa Galieji z hypsometrycznem oznaczeniem, w 6 kolorach, 37 kop.
- Powyższe książki są do nabycia po oznaczonych cenach w Księgarniach Warszawskich u Gebethnera i Wolffa, Maurycyego Orgelbranda, F. Hösicka, G. Sennewalda, G. Centnerszvera i Lesmana & Swiszcowskiego. 2162r

WINO DEFRESNE Z PEPTONA

(Toniczno-Pozywne)

Wino szczególnie przyjemnego smaku używa się najczęściej przeciw:

Niesmakowi,
 Zbyt szybkiemu wzrostowi,
 Rozrzedzeniu krwi,
 Białej cerze,

Brakowi apetytu,
 Chorobom kiszkiowym,
 Konwalescencji, Chorob. nerwowym
 Suchotom płucnym.

Doza: Pół kieliszka zwyczajnego przy deserze

PEPTONA DEFRESNE (MIĘSO ROZPUSZCZALNE)

PRZYJĘTA PO KONKURSIE W SZPITALACH PARYŻKICH

Nagrodzona na Wystawie Powszechnej w 1878

Doza: 2 do 6 łyżeczek w rosole lub dobrem winie.

DEFRESNE, APTEKARZ Iej KLASY W PARYŻU WYNALEZCA PANKREATYNY

Sprzedaje się w głównych aptekach.

W Warszawie u pp. Ludwika Spiess i Syn, A. F. Galle i Mrozowskiego.

BIURO TECHNICZNE
OLSZEWICZ i KERN.

WARSZAWA KIJÓW

Marszałkowska, 54. Kreszatyk, dom Szlifera.

Poleca: Wszelkie Maszyny dla obróbki metali i drzewa, Kotły parowe różnych systemów, Wentylatory, Exhaustory, Kuźnie polowe, Wagi decymalne i centymalne, Sławkki pożarne. Wszelkie Metale jak: Miedź sztabową, blokową i w blachach, Cyna, Cynk, Ołów i Fosforbronz. Stal łana, Stal narzędziowa, Pilniki, Wyroby z Gumy i Guttaperchy, Papier i płótno szmerglowe, Pasy rzemieienne, bawełniane, parciane i stalowe. Dychtunki gumowe i asbestowe, sita i tkaniny metalowe, Szkła wodowskazowe i t. p. r-1218

TYGODNIK MÓD I POWIEŚCI,

Pismo tygodniowe illustrowane dla Kobiet,

wychodzi w formacie pism illustrowanych warszawskich i każdy numer obejmuje półtora arkusza druku części literackiej. Do każdego numeru dołączony zostaje dodatek półarkuszowy illustrowany, ubiorom i robotom damskim przeznaczony, brany ze słynnego pisma berlińskiego **Modenwelt**. Dodatków tych każdy prenumeratorka w ciągu roku otrzymuje sztuk 80, a mianowicie: a) arkuszy z drzeworytami sztuk 48; b) tablic z krojami 16; c) rycin kolorowanych paryżkich sztuk 16.

Prenumerata wraz z przesyłką pocztową wynosi kwartalnie rs. 2 kop. 50, półrocznie rs. 5, rocznie rs. 10, w Warszawie kwartalnie rs. 1 k. 80, miesięcznie k. 60

PRZYJACIEL DZIECI,

Pismo tygodniowe illustrowane,

od Nowego Roku 1882 wychodzi w powiększonym formacie, z ilustracją starannie prowadzoną i z dodatkami półarkuszowym dla mniejszych dzieci, co tydzień do każdego numeru dołączanym. Dotychczasowa dążność pisma, bawić i uczyć zarazem, zachęcać do wszystkiego co dobre, a wstręt obudzać do złego, pozostanie i nadal głównem zadaniem redakcji.

Prenumerata od Nowego Roku 1882 wynosi w Warszawie kwartalnie rs. 1, z przesyłką pocztową kwartalnie rs. 1 kop. 25, półrocznie rs. 2 kop. 50, rocznie rs. 5.

Adres: do **Jana Kantego Gregorowicza**, Redaktora Tygodnika **Mód i Przyjaciela Dzieci, Widok Nr 3.**

U Wydawcy, oraz we wszystkich księgarniach znajdują się do nabycia dzieła:

1. **Klin klinem**, nowella J. I. Kraszewskiego. Cena kop. 60.
2. **Zakłeta księżniczka**, nowella J. I. Kraszewskiego. Cena kop. 60.
3. **Przyjaciel Dzieci** z lat upłynionych w kompletach całorocznych, zbroszowany rs. 3, ozdobnie oprawny rs. 4.
4. **Macocha**, przez Wilkońską. Tom 1, kop. 70.
5. **Mrowin i Trock**, przez Wilkońską. Tomów 2, rs. 1.
6. **W pałacu i chatce**, Auerbacha, rs. 1 kop. 20.
7. Zbiór powieści dla dzieci i młodzieży, wybranych przez Walerję Marrené.—I. **Kazio**, kop. 35.

Osoby nadsyłające pieniądze na powyższe dzieła wprost do Redakcji „Tygodnika MÓD i „Przyjaciela Dzieci“ w Warszawie, będą miały przesłane takowe bezpłatnie.

EMIL SKIWSKI, Wydawca. —5333—

SAD I OGROD OWOCOWY
E. JANKOWSKIEGO

wydanie drugie, bardzo znacznie powiększone, z licznymi drzeworytami i litografiami (str. 510), po rs. 3, u autora (ul. Nowogrodzka 36. Ogród Pomologiczny). r2199

Pamiętnik Fizjograficzny

wyszedł z druku 2-gi tom tej publikacji, obejmującej badania nad przyrodą kraju naszego. — Zawiera 524 str. druku, w formacie wielkiej 8-ki, 32 tablic litografowanych i drzeworytów w tekście.

Cena księgarska rs. 7 kop. 50. Do nabycia we wszystkich księgarniach. 2335r

Wydawnictwo Pamiętnika Fizjograficznego, Podwałe Nr 2.

WSZECHŚWIAT

Tygodnik popularny, poświęcony naukom przyrodniczym.

Wychodzi w Warszawie od 1 kwietnia r. b. pod kierunkiem Komitetu Redakcyjnego złożonego z pp. Prof. D-ra Chatubińskiego, Dziekana J. Aleksandrowicza, Mag. K. Deikego, D-ra L. Dudrewicza, Mag. St. Kramsztyka, Mag. A. Sióarskiego, Prof. Un. J. Trejdosiowicza, Prof. Un. A. Wrześniowski.

„Wszystkiświat“, zamieszcza artykuły z wszystkich gałęzi nauk przyrodniczych napisane w sposób przystępny i w razie potrzeby objaśnione rysunkami.

WARUNKI PRENUMERATY:

w Warszawie: rocznie rs. 6, kop. —; kwartalnie rs. 1 kop. 50.

na prowincji: „ „ 7, „ 20; „ „ 1 „ 80.

Prenumerować można w Redakcji (Podwałe N 2). 2338r

Wydawca **E. DZIEWULSKI,**

Redaktor **B. ZNATOWICZ.**

SAINT-RAPHAËL

Wino Saint-Raphaël ze znanych win jest najbogatsze w pierwiastki uzdrawiające, wzmacniające i toniczne. Przyjemne dla żołądka, stanowi nieomylny środek pokrzepiający dla młodych kobiet, dzieci i osób w podeszłym wieku. Wybornego smaku, należy do rzędu win najbawienniejszych działających na zdrowie. — Doza zwyczajna: kieliszek po każdym jedzeniu.

Każda butelka tego wina jest zaopatrzona w stosowną etykietę, a korek pokryty kapsłą z napisem:

EXPORTACJA: Cie Prop^{te} du Vin de St-Raphaël, à Valence (Drôme), France.

Sprzedaje się w Warszawie u PP. Ant. Stepkowskiego, Dobrycza, Sowińskiego i Szulca, Kocha i Kulakowskiego, Koteckiego i Schobera, Simona i Steckiego; w aptekach Drª Heinricha, Ziemińskiego, Lilpopa, Barcza; w Magazynach aptecznych: PP. Spiessu, Gallego, Zeuschnera i Mrozowskiego;

w Kaliszu: w aptece P. Bryndzy, etc., etc.
 i u Henryka Welt, Nalewki.

CENY BARDZO NIZKIE.

MACAZYN BŁAWATNY

specjalnie wyrobów wełnianych,
z pierwszorzędných fabryk krajowych i zagranicznych,
pod firmą

W. KLECZYŃSKI i S-ka,

Krakowskie-Przedmieście Nr 58,

w gmachu Resursy Obywatelskiej.

poleca łaskawym względem Szanownej Publiczności wielki
wybór towarów na sezon obecny i to po cenach bardzo
nizkich, a mianowicie:

- BELLILE w kratkę, łokieć po kop. 13 i 18.
- TARTANY 2 łokiecie szerokości, łokieć po kop. 75 i rs. 1.
- RYPSEY w różnych kolorach, łokieć po kop. 22½ i 27½.
- CREPY " " " " " " 30.
- KASZMIRY czarne, podwójnej szerokości, łokieć po kop. 70, 80, 90, rs. 1, 1.25, 1.45, 1.60, 1.80 i 1.90.
- ARMURY czarne, 2¼ łokiecia szer. w najświeższych deseniach, łokieć po rs. 1.40, 1.90, 2, 2.25, 2.50.
- VELVETY czarne, łokieć po kop. 65, 75, rs. 1, 1.10, 1.60.
- VELVETY kolorowe, łokieć po kop. 75.
- AKSAMITY czarne, łokieć po rs. 2.60, 3.25, 6 i 7.50.
- CHUSTKI czysto wełniane, od rs. 2.50 sztuka.

2284

CENY BARDZO NIZKIE.

WIELKI WYBÓR NOWOŚCI W CZYSZCIEJ WEŁNIE.

WIELKI WYBÓR NOWOŚCI W CZYSZCIEJ WEŁNIE.

Warszawska Pralnia Bielizny

egzystująca od lat 10-ciu.

KANTOR GŁÓWNY I ZAKŁAD: NOWY-SWIAT Nr. 4.

FILJA: DŁUGA Nr. 32 (POTKAŃSKIE).

Otwarte w dnie powszednie od g. 9-tej rano do 6-tej w wieczór.

Przyswoiwszy sobie najpraktyczniejsze i najnowsze sposoby Prania, Suszenia, Maglowania i Prasowania wszelkiego rodzaju bielizny damskiej i męskiej, jakoteż Firanek i Koronek oraz Bielizny stołowej, nadto wszelkiego rodzaju Rękawiczek, jest w możności zadowolić najwykwintniejsze wymagania osób kompetentnych.

Zarząd Warszawskiej Pralni Bielizny rozporządzając poważnym kapitałem, oznajmia, iż jest odpowiedzialnym za powierzoną mu bieliznę w razie zagubienia takiej przez zakład, niemniej gwarantuje, że bielizna powierzona temuż zakładowi nie może być wynajmowaną osobom trzecim, jak to praktykuje się gdzie indziej.

Z powyżej przytoczonych powodów Zarząd Warszawskiej Pralni Bielizny poleca zakład ten względem Szanownej Publiczności oraz pp. Kupcom posiadającym składy Bielizny, Pensjonatom żeńskim i męzkim, Hotelom Warszawskim, Restauracjom i tym podobnym Zakładom, przytem tenże Zarząd uważa za stosowne nadmienić, że Warszawska Pralnia Bielizny nie posługuje się żadnemi zgola środkami, ułatwiającemi wprawdzie pranie bielizny, lecz w następstwie szkodliwemi dla takiej.

Warszawska Pralnia Bielizny prócz tego przyjmuje wszelką bieliznę do reperacji, podejmuje się wywabiania plam z tejsze, upinania letnich sukien damskich po upraniu, lecz te czynności wykonywa za oddzielnem wynagrodzeniem, nadto przyjmuje zamówienia na nową bieliznę, posiada bieliznę gotową już w różnych gatunkach, i o cenach umiarkowanych, niemniej zaopatrzyła się na nadchodzącą porę jesienną i zimową w znaczny zapas Halek zimowych w różnych kolorach, bardzo ciepłych i gustownych, które zbywa po cenach przystępnych, tak w Kantorze Głównym jakoteż i Filji. Zamówienia Zakład uskutecznia na czas oznaczony. PP. Kupcom dającym do prania większe ilości, ustępuje rabat i bieliznę upraną odsyła swoim kosztem. Szczegóły w cennikach. 5094

OBICIA od 10 kop. za rulon,
do najwykwintniejszych,
CERATY wszelkiego rodzaju w najlep-
szych gatunkach,
ROLETY płóciennie i drewniane,

POLECAJA

J. LUBELSKI i S-ka,

Miodowa Nr 15,

wprost b. Sądu Appelacyjnego.

1-1577

ATRAMENT oryginalny

znanej fabryki

A. JACQUOT & Comp.

w Paryżu, Lyonie i Marsylji.

Encre Orientale, atrament czarny, alizarynowy, do zwy-
kłego użytku.

Encre Industrielle, atrament do kopjowania, nader roz-
powszechniony w kraju i zagranicą.

Atrament w różnych kolorach.

Geny nadzwyczaj nizkie.

2355

Sprzedaje się we wszystkich znaczniejszych Składach pa-
pieru, w Warszawie i na prowincji.—Zamówienia hurtowe przyjmu-
je kantor domu komisowo-ekspedycyjnego, W. Kremky i Sp. Leszno 1.

OGŁOSZENIE.

Zarządu Okręgowego Intendentury Warszawskiego Okręgu Wojskowego.

W roku bieżącym odbędą się licytacje stanowe, bez relicytacji, na dostawę, po-
czynając od roku 1883, artykułów żywności i różnych materiałów potrzebnych dla szpitali
wojskowych Warszawskiego Okręgu Wojskowego. Licytacje takowe będą miały miejsce
w dniach następujących:

Dla Szpitala w Brześciu Litewskim w d. 27 września (9 października)	} W Komitetach tychże Szpitali.
" w Nowogeorgjewsku w d. 29 Września (11 października)	
" w Lublinie w d. 6 (18) października	
" w Iwangrodzie w d. 8 (20) października	
" w Kielcach w d. 11 (23) października	
" Ujazdowskiego w Warszawie (4 (16) października)	} W Radzie Warszawskie- go Okręgu Wojskowego.
" Aleksandrowskiego " "	

Zarząd Okręgowy Intendentury, podając o tem do powszechnej wiadomości, nadmie-
nia: 1) iż ogłoszenie o porządku w jakim odbywać się będą licytacje i jaką drogą za-
twierdzenie takowych nastąpi umieszczone zostało w dodatku do Wiadomości Peterbur-
skich z dnia 19 Sierpnia roku 1882 za № 223; wykazy zaś o ilości materiałów dostarczyć
się mających, oraz cen oznaczonych na każdy przedmiot wchodzący w zakres niniejszego
przedsiębiorstwa, niemniej też warunki ogólne dotyczące dostawy powyżej wymienionych
przedmiotów, załączone będą do trzeciego ogłoszenia o rzeczonych licytacjach w przyto-
czonym piśmie petersburskiem zamieścić się mającego, a niezależnie od tego, po nadesła-
niu takowych wykazów i warunków z Głównego Zarządu Intendentury, będą one do przejr-
zenia w Zarządzie Okręgowym Intendentury w Warszawie, tudzież w Kancelariach
wzmiankowanych Szpitali, każdodziennie od godziny 10 rana do 3 po południu, wyjąwszy
dni galowe i świąteczne. Co się tycze warunków dostawy drewna i innych materiałów opa-
łowych, można takowe i w obecnym czasie w tychże biurach w godzinach powyżej ozna-
czonych odczytywać; i

2) W razie urzędzenia w Szpitalach podczas terminu w kontrakcie wymienionego,
pieców nowego systemu, przyczem zamiast drewna inay jaki materiał opałowy potrzebnym
być może, przedsiębiorca na mocy 2 punktu powyższych osobnych warunków obowiązują-
cych dostawców opału, żadnej pretensji do skarbu rościć nie będzie miał prawa, jeżeli
skutkiem tego drwa żądane od niego nie będą. 2252r

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 20 Września (2 Października) r. b., o godzinie 11 rano odbędzie się w sali li-
cytacyjnej Magistratu miasta Warszawy licytacja in minus przez opieczętowane dekla-
racje na dostawę w r. 1883 różnych artykułów żywności dla aresztantów Warszawskiego
aresztu policyjnego, w warunkach licytacyjnych wyszczególnionych i od cen zamieszczony-
nych w wykazie do tychże warunków załączonym. Ogólna summa dostawy wynosi
rs. 10,251 kop. 50.

Mający zamiar ubiegania się o takowe przedsiębiorstwo, złoży w czasie i miejscu
wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane na
papierze stemplowym ceny kop. 60, podług wzoru niżej zamieszczonego, wraz z kwitem Ka-
sy miasta Warszawy na złożone w tejsze Kasie vadium w ilości rs. 1,026 i na koszt
ogłoszenia rs. 75, które nieutrzymującemu się przy licytacji będą zwrócone.

Warunki i wykaz cen, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym Magistratu
każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji:

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, mocą której po-
dejmuje się dostawę w r. 1883 różnych artykułów żywności dla aresztantów Warszaw-
skiego aresztu policyjnego, w warunkach licytacyjnych wyszczególnionych i od cen za-
mieszczonych w wykazie do tychże warunków załączonym, z ustąpieniem od takowych cen
procentów . . . (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom,
w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie miasta Warszawy vadium w ilości rs. 1,026 i na koszt
ogłoszenia rs. 75, przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. N. (wypisać miejsce zamieszkania).

Pisałem dnia N. N. (wypisać dzień, miesiąc i rok).

Podpisać wyraźnie imię i nazwisko.

2244—r

WODA KOŁOŃSKA

Premjowana na wszystkich wystawach świata, 530-r

Franz Marja 4711. Farina w Kolonji, Perfumy i Mydła Toaletowe.

Sprzedaż hurtowa i detaliczna na Warszawę, w PERFUMERJI
**ALEKSANDRA KOCHA, ul. Krakowskie-Przed-
mieście Nr 83, oraz we wszystkich znaczniejszych perfumerjach.**

Niema już bólu zębów

KTO UŻYWA

Eliksiru czyli kropli do zębów (Elixir dentifrice) WIELEBNYCH OO. BENEDYKTYNÓW pochodzący z opactwa w Sculac,

wynaleziony w r. 1373—przez przeora PIOTRA BOURSAUD, a wyrabiany obecnie
przez przeora Dom. Magneolonne.

Nieporównany ten środek do czyszczenia i konserwowania zębów, wzmacnia
dziąsła, niszczy osad kamienny, broni od psucia się zębów i wzmacnia emalię ta-
kowych. Oddechowi przyjemną woni nadaje. Eliksir ten przewyższa dobrocią swoją
wszystkie inne wody do zębów i dla tego protegowany i używany jest przez wszyst-
kie wyższe towarzystwa w świecie.

Cena flaszek: 2 fr., 4 fr. i 8 fr., czyli po kop. 90, rs. 1.80 i rs. 3.50. Proszek k. 80,
Pasta kop. 80. Agentura jedyna na całe Cesarstwo, oraz sprzedaż hurtowa i deta-
liczna w Warszawie u **ALEKSANDRA KOCHA, ulica Krakowskie-
Przedmieście Nr 83, oraz u Rozdoby w Lublinie.** 534-r

RADA MIEJSKA WARSZAWSKA

Dobroczynności Publicznej,

podaje do wiadomości, iż w dniu 20 Września (2 Października) o godzinie 1 po południu,
przed tą Radą, odbędzie się licytacja publiczna przez opieczętowane deklaracje, bez gło-
śnego przetargu, na dostawę dla Zakładów Dobroczynnych w Warszawie, jednorazowo,
na zapas zimowy warzywa, t. j. kartofli, marchwi, buraków, brukwi, kapusty, cebuli i wio-
szczyzny na sumę około rs. 8580—Vadium rs. 900.

Pragnący podjąć się tej dostawy, powinni w terminie naznaczonym wyżej, przybyć
do Kancelarii Rady Miejskiej i złożyć deklaracje z wymienieniem stanowczych cen, po
których zobowiązują się dostarczać wspomniane produkty.

Warunki licytacyjne są do przejrzania w Kancelarii Rady Miejskiej, codziennie
w godzinach biurowych.

p. o. Naczelnika Zakładów Dobroczynnych **K. Fuchalski.**
Sekretarz Rady **J. Magnuski.**

2322r

Środek przeciwko wilgoci.

Przedsiębiorstwo przemysłowo-techniczne
pod firmą

KAZIMIERZ SOMMER,

KANTOR: WARSZAWA, NOWOGRODZKA Nr 8.

Osusza wilgotne mieszkania i sprzedaje masę izolacyjną do tego
celu służącą, za pomocą której, podług instrukcji, każdy przy użyciu dobrego mu-
rarka, wykonać może robotę na miejscu. 2302r

Z powodu zaprowadzonych ulepszeń w fabrykacji, ceny teje znacznie obniżone.

Fabryka Mebli giętych

PATENTOWANYCH

„KATY“

Żarski, Dobrzański i S-ka,

Nowo-Wielka Nr 5. 5248

BADENSKIE

Winogrona Kuracyjne,

otrzymał już Handel

Braci Wróbel

i odtąd stale otrzymywać będzie, wszelkie zamówienia ustnie lub listownie na
sezon kuracyjny przyjmuje.

Krakowskie-Przedmieście Nr 1. r—2345

Magazyn Sukien i Okryć Damskich

Karoliny Piwowońskiej.

Po nastąpieniu śmierci s. p. Karoliny Piwowońskiej, magazyn prowadzony bę-
dzie nadal pod moim wyłącznym i tym samym, co dotąd kierunkiem. — Magazyn
przyjmuje wszelkie zamówienia na suknie i okrycia damskie, tak ze swoich jak
i powierzonych materiałów, staraniem zaś mojem będzie przez dokładne i gus-
twe wykończenie polecanych mnie robót, pozyskać zupełne uznanie Szanownych
Klientek.

5281

Norbert Piwowoński.

Magazyn Wrobów Platerowanych BRACI BUCH,

przeniesiony został na ulicę

5289

Wierzbową róg Niecałej Nr 2.

PIERWSZA WARSZAWSKA

Fabryka Piór Strusich

EMANUELA SACHS

W WARSZAWIE,

mieści się obecnie przy ul. **Tłomackie Nr 9**, dom p. Bernsteina, na 1-m piętrze.
Wejście od placu Tłomackiego.

Zaopatrzona jest we wszelkie najświeższe artykuły w zakres jej specjalności
wchodzące.—Fabryka przyjmuje również pióra do prania, farbowania i fryzowa-
nia, na sposób paryżki. r—2325

ULICA TŁOMACKIE NR 9.

WIEJSKIE OD PLACU.

Fabryka Maszyn narzędziowych GERLACH & Comp.

W WARSZAWIE, SREBRNA Nr 8,

4920

wyrabia specjalnie:

Tokarnie, Wiertarnie, Heblarnie, Sztance, No-
życe, Pily taśmowe i cyrkularne etc. etc.
Fabryka i Skład, Srebrna Nr 8.

Nowo-otworzona

Fabryka Wód Owocowych i Gazowych

pod firmą

„JANINÓW“

45a. Elektoralna 45a.

zawiadamia Szanowną Publiczność, że wyrabia **Wody Owocowe**
na sposób Lanina i Dra Redlicha, w 14 rozmaitych gatunkach, a miano-
wicie: Cytrynową, Pomarańczową, Malinową, Wiśniową, Poziomkową,
Gruszkową, Jabłeczną, Ananasową, Morelową, Brzoskwińową, Waniljo-
wą, Truskawkową, Porzeczkową i Agrestową, które odznaczają się szcze-
gólnie przyjemnym smakiem i najdelikatniejszym zapachem.

Wody: Sodowa i Selcerska, na balony, syfony i butelki,
z najlepszej wody jaką tylko można było w Warszawie wynaleźć.

Limonada à la Champagne, z koniakiem, pączową, na winie białem
i czerwonym, gazową, oraz oranżadę.

Wszystkie wyroby fabryki odznaczają się wyborym smakiem i przy-
gotowane są pod osobistym nadzorem specjalistów.

Mając na względzie tylko wielki zbyt, ceny wyrobów fabryki są
możliwie niskie.—Ekspedycja natychmiastowa.—Wyroby fabryki dostad
można w Warszawie i na prowincji we wszystkich znaczniejszych handlach.

Adresować: „JANINÓW“ Warszawa. 5275

